EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.1.2024
COM(2024) 23 final

2024/0017 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om granskning av utländska investeringar i unionen och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452

{SWD(2024) 23 final} - {SWD(2024) 24 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte med förslaget

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (*förordningen om utländska direktinvesteringar*) antogs 2019 och blev tillämplig den 11 oktober 2020. Den utgjorde ett svar på den växande oron över vissa utländska investerare som vill förvärva kontroll över EU-företag som tillhandahåller kritisk teknik, kritisk infrastruktur eller kritiska insatsvaror eller innehar känslig information och vars verksamhet är av avgörande betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen på EU-nivå. Syftet med förordningen var att bidra till att identifiera och hantera sådana risker för säkerheten eller den allmänna ordningen i samband med utländska direktinvesteringar som berör minst två medlemsstater eller EU som helhet, eftersom den höga graden av integration på den inre marknaden innebär att en utländsk direktinvestering i ett EU-företag kan skapa en risk utanför gränserna för den medlemsstat som är värd för den utländska direktinvesteringen. För att uppnå detta mål ger förordningen medlemsstaterna möjlighet att granska utländska direktinvesteringar på sitt territorium av skäl som rör säkerhet eller allmän ordning och att utbyta information med kommissionen och övriga medlemsstater, och ger medlemsstaterna befogenhet att vidta åtgärder för att hantera specifika risker. Dessutom inrättades genom förordningen en samarbetsstruktur mellan Europeiska kommissionen och medlemsstaternas granskningsmyndigheter för enskilda utländska direktinvesteringar. Denna struktur har inneburit ett informationsutbyte som gör det möjligt för både kommissionen och andra medlemsstater att ta upp de potentiella risker för säkerheten eller den allmänna ordningen i andra medlemsstater eller för kritiska program på EU-nivå som följer av en utländsk direktinvestering. Detta har stärkt de berörda medlemsstatsmyndigheternas bedömning av utländska direktinvesteringar och underlättat värdmedlemsstatens slutliga beslut om huruvida transaktionen ska godkännas eller ej och, om transaktionen godkänns, om huruvida vissa villkor är nödvändiga.

Sedan förordningen antogs har frågan om säkerhet och allmän ordning ökat i betydelse. Covid-19-pandemin, Rysslands anfallskrig mot Ukraina och andra geopolitiska spänningar har understrukit behovet av att kunna identifiera de risker för EU:s kritiska tillgångar som vissa investeringar innebär och bättre skydda dessa tillgångar mot sådana investeringar. Detta har också bidragit till den betydande ökningen av antalet medlemsstater som infört ett nationellt granskningssystem och till att vissa medlemsstater har ökat antalet sektorer som omfattas av granskning.[1] En betydande andel av utländska direktinvesteringar i EU görs dock fortfarande i medlemsstater som inte har något granskningssystem[2], vilket gör att sårbarheter kvarstår eftersom potentiellt kritiska utländska direktinvesteringar inte upptäcks.

---

[1] När kommissionen lade fram sitt förslag till förordning i september 2017 hade endast 14 medlemsstater (inklusive Förenade kungariket) ett granskningssystem. I juni 2023 hade ytterligare 8 medlemsstater antagit granskningssystem, och 2 medlemsstater med endast sektorsvisa system hade infört sektorsövergripande system.

[2] 22,7 % av de utländska förvärven och 20 % av projekten för nyetableringar ägde rum i medlemsstater som inte hade ett fullt tillämpligt system för granskning av investeringar. I sin särskilda rapport nr 27/2023 (*Granskning av utländska direktinvesteringar i EU – En ram har införts, men begränsningar i den gör att risker för säkerhet och allmän ordning inte hanteras ändamålsenligt*) uppskattar Europeiska revisionsrätten att omkring 42 % av stocken av utländska direktinvesteringar finns i dessa medlemsstater (se figur 4 på s. 27).

Samarbetet mellan alla nationella myndigheter och kommissionen har dock spelat en viktig roll för att öka medvetenheten och identifiera och ta itu med riskfyllda utländska direktinvesteringar som annars inte skulle ha uppmärksammats[3]. Hanteringen av anmälningar som omfattar flera jurisdiktioner (dvs. transaktioner som involverar samma företag i flera medlemsstater) har dock varit utmanande och väckt frågor om effektiviteten (särskilt för utländska investerare, EU-objekt och granskningsmyndigheter).

Enligt artikel 15.1 i förordningen ska kommissionen utvärdera förordningens funktion och ändamålsenlighet och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 12 oktober 2023 (dvs. inom tre år efter det att den har genomförts fullt ut).

På grundval av resultaten i den utvärderingsrapport som åtföljer detta lagstiftningsförslag är det lämpligt att föreslå en översyn av förordningen i syfte att säkerställa att alla medlemsstater har ett granskningssystem som gör det möjligt att bedöma transaktioner innan de har fullbordats och i syfte att åtgärda de viktigaste brister i fråga om samarbetsstrukturens ändamålsenlighet och effektivitet som identifierats i utvärderingen.

1.2. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Målet med förslaget är att skydda EU:s säkerhet och allmänna ordning i samband med utländska investeringar. Detta är i linje med EU:s övergripande politiska mål enligt artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen, särskilt att upprätthålla EU:s värden och intressen i förbindelserna med den övriga världen och bidra till skyddet av dess medborgare, fred, säkerhet och en fri och rättvis handel.

Förslaget är helt i linje med 2023 års meddelande om ekonomisk säkerhet[4], där granskning av utländska direktinvesteringar lyftes fram som ett av de verktyg som EU använder för att skydda sig mot gemensamt identifierade risker som berör dess ekonomiska säkerhet. I det gemensamma meddelandet upprepade kommissionen uppmaningen till de medlemsstater som ännu inte hade infört nationella system för granskning av utländska direktinvesteringar att göra detta utan ytterligare dröjsmål. Kommissionen tillkännagav också att ett lagstiftningsförslag om översyn av förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar skulle läggas fram.

I förslaget till förordning uppnås en lämplig balans mellan, å ena sidan, målet att bemöta legitim oro som uttryckts angående vissa utländska investeringar och, å andra sidan, behovet av att upprätthålla ett öppet och välkomnande system för sådana investeringar i EU, samtidigt som det är helt förenligt med unionsrätten och internationella åtaganden.

1.3. Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Den föreslagna förordningen kompletterar, är förenlig med och påverkar inte annan EU-politik och andra EU-initiativ. Vissa transaktioner kan bli föremål för andra tillståndsförfaranden på EU-nivå eller nationell nivå, men det finns inga inkonsekvenser mellan förslaget och dessa instrument, vars syfte skiljer sig från förslagets syfte. Det finns snarare en viss komplementaritet mellan den föreslagna förordningen och de EU-instrument som är tillämpliga på sektorer eller åtgärder som är relevanta för säkerhet eller allmän ordning.

---

[3] Kommissionen och berörda myndigheter i medlemsstaterna har granskat mer än 1 100 transaktioner sedan samarbetsstrukturen lanserades.

[4] Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet om en europeisk strategi för ekonomisk säkerhet (JOIN(2023) 20 final).

Fri rörlighet för kapital och etableringsfrihet

Den föreslagna förordningen blir tillämplig på investeringar som etablerar eller upprätthåller en varaktig ekonomisk förbindelse mellan en utländsk investerare och EU-objektet. Detta inbegriper till exempel förvärv av en aktiemajoritet eller ett fullständigt aktieinnehav, liksom alla förvärv av aktier som ger den utländska investeraren rätt att kontrollera eller påverka EU-objektets verksamhet, eller inrättande av anläggningar i EU (nyetableringsinvesteringar). Sådana investeringar, när de rör rörlighet inom EU, omfattas därför till största delen av etableringsfriheten. Bestämmelserna om etableringsfrihet i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) finns i artiklarna 49–55 i EUF-fördraget. I dessa bestämmelser fastställs den allmänna principen att inskränkningar i etableringsfriheten är förbjudna om de inte är motiverade av särskilda skäl som rör allmän ordning, säkerhet eller hälsa, i enlighet med artikel 52.1 i EUF-fördraget. Medlemsstaterna får endast åberopa allmän ordning och allmän säkerhet för att begränsa investeringar om det föreligger ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse och om mindre restriktiva åtgärder är otillräckliga för att avvärja hotet. Domstolen har klargjort att begreppet allmän säkerhet omfattar både statens inre och yttre säkerhet.

Dessa bestämmelser gäller dock endast fysiska och juridiska personer från EU:s medlemsstater och är därför inte relevanta när det gäller utländska direktinvesteringar i EU från ett land utanför EU. De regler för granskning av utländska direktinvesteringar i EU från ett land utanför EU som beskrivs i förslaget till förordning har därför ingen koppling till bestämmelserna om etableringsfrihet.

I förslaget till förordning utvidgas också tillämpningsområdet för den nuvarande förordningen till att omfatta vissa investeringar inom EU som involverar investeringar som kontrolleras av investerare från länder utanför EU. Som förklaras nedan är denna utvidgning viktig för att en viss grupp av sådana investeringar ska omfattas av förordningen, i de fall de etablerar eller upprätthåller en varaktig ekonomisk förbindelse mellan investeraren utanför EU och EU-objektet. Dessa investeringar görs av en EU-enhet, men denna enhet kontrolleras av investeraren utanför EU och beslutsmakten över investeringen innehas av investeraren utanför EU. Det bör därför säkerställas att behandlingen av dessa transaktioner – och särskilt de faktorer som kan påverka ett beslut att granska transaktionen eller vidta ytterligare åtgärder för att minska konsekvenserna för säkerheten eller den allmänna ordningen – i möjligaste mån överensstämmer med behandlingen av utländska direktinvesteringar, för att undvika en situation där investeringar som medför jämförbara risker för EU behandlas olika vid tillämpningen av den föreslagna förordningen.

I detta avseende bör bedömningen av den sannolika risken för säkerhet och allmän ordning innefatta tillräcklig flexibilitet för att göra det möjligt att ta hänsyn till särdragen och strukturen hos de investeringar inom EU som görs av utländska investerares dotterföretag i EU. Förekomsten av en tydlig koppling till en utländsk investerare, tillsammans med de andra särskilda kriterier som anges i förordningen när det gäller de berörda transaktionernas omfattning (inbegripet den särskilda förteckningen över områden där investeringen genomförs eller den särskilda uppmärksamhet som ägnas åt den offentliga närvaron i den utländska investerarens ägarstruktur, samt det faktum att den utländska investeraren kan granskas eftersom den är föremål för EU-sanktioner), belyser de särskilda egenskaper hos investeringen som kan leda till de särskilda farhågor för säkerhet och allmän ordning som måste hanteras på EU-nivå. Sådana farhågor gäller för både utländska direktinvesteringar och investeringar inom EU där EU-enheten kontrolleras av en investerare utanför EU. Dessa farhågor är dock inte naturligt förknippade med andra investeringar inom EU där utländska investerare inte är inblandade, och det bör vid bedömningen av investeringen vara möjligt

(om det är motiverat och proportionerligt) att återspegla denna skillnad när det gäller säkerhet och allmän ordning.

På grundval av detta är det möjligt att skilja mellan tillämpningen av friheterna på den inre marknaden på investeringar inom EU där EU-enheten kontrolleras av en investerare från ett land utanför EU och fall inom EU som enbart rör EU-aktörer. Enligt fördraget kan följaktligen inskränkningar av transaktioner som involverar ett land utanför EU grundas på olika överväganden. Detta är också lämpligt med tanke på att dessa transaktioner granskas som en del av en unionsomfattande samarbetsstruktur.

För att säkerställa konsekvens och förutsägbarhet i medlemsstaternas bedömning är det också lämpligt att de kriterier och faktorer som ska användas vid bedömningen av utländska investeringar fastställs genom EU-åtgärder i den nuvarande förordningen.

Fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital är endast relevanta för en begränsad uppsättning transaktioner, vilket förklaras ovan, och mot bakgrund av att portföljinvesteringar uttryckligen undantas från tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen. Under alla omständigheter är ovanstående överväganden tillämpliga med avseende på den potentiella grunden för att begränsa den fria rörligheten för kapital, som anges i artikel 65.1 b i EUF-fördraget och som avser allmän säkerhet, allmän ordning eller hälsa. I detta avseende är det också viktigt att säkerställa att grunden för granskning av transaktioner som i slutändan syftar till att etablera en varaktig förbindelse med en investerare utanför EU behandlas konsekvent (när det rör skyddet av säkerhet och allmän ordning) och att särskilda farhågor som kan uppstå när transaktionen involverar en utländsk investerare (även när den genomförs via en enhet som är etablerad i EU men som kontrolleras av en utländsk investerare) beaktas vid bedömningen av investeringen.

Dessa överväganden påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att ytterligare begränsa utländska investeringar utöver kriterierna och tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen, förutsatt att dessa ytterligare restriktioner är förenliga med artikel 65.1 b eller artikel 52.1 i EUF-fördraget (beroende på vad som är tillämpligt).

EU:s koncentrationsförordning

Utländska direktinvesteringar kan ha formen av sammanslagningar, förvärv eller bildandet av gemensamma företag, som utgör koncentrationer vilka ingår i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning[5]. När det gäller sådana koncentrationer får medlemsstaterna enligt artikel 21.4 i EU:s koncentrationsförordning vidta nödvändiga åtgärder för att skydda legitima intressen, förutsatt att de är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser. För detta ändamål erkänns uttryckligen i artikel 21.4 andra stycket skyddet av allmän säkerhet, mediernas mångfald och tillsynsregler som legitima intressen. Granskningsbeslut som fattas inom ramen för den föreslagna förordningen för att skydda dessa intressen behöver inte meddelas kommissionen i enlighet med artikel 21.4 tredje stycket i koncentrationsförordningen, förutsatt att besluten är förenliga med EU-rättens allmänna principer och övriga bestämmelser. Om en medlemsstat däremot avser att fatta ett granskningsbeslut inom ramen för den föreslagna förordningen i syfte att skydda andra allmänna intressen måste den meddela kommissionen detta i enlighet med artikel 21.4 tredje stycket i koncentrationsförordningen, om beslutet avser en koncentration som ingår i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning. Kommissionen kommer att säkerställa att den föreslagna förordningen och artikel 21.4 i koncentrationsförordningen

[5] Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

tillämpas konsekvent[6]. I den mån de två förordningarnas respektive tillämpningsområden överlappar varandra bör den sannolika inverkan på säkerhet eller allmän ordning som fastställs utifrån övervägandena i artikel 13 i den föreslagna förordningen och begreppet legitima intressen enligt artikel 21.4 tredje stycket i EU:s koncentrationsförordning tolkas på ett konsekvent sätt och utan att det påverkar bedömningen av huruvida de nationella åtgärder som syftar till att skydda dessa intressen är förenliga med EU-rättens allmänna principer och övriga bestämmelser.

Förordningen om utländska subventioner

Även om riskbedömningen vid granskning av utländska direktinvesteringar kan ta hänsyn till huruvida den utländska investeraren direkt eller indirekt kontrolleras av den offentliga förvaltningen i ett land utanför EU (inbegripet genom ägarstruktur eller betydande finansiering), är syftet med denna bedömning att fastställa om en utländsk direktinvestering sannolikt kommer att inverka negativt på EU:s säkerhet eller allmänna ordning. Utländska subventioner verkar dock ha snedvridit EU:s inre marknad under de senaste åren, och fram till antagandet av förordningen om utländska subventioner[7] fanns det inget instrument för att bedöma och motverka utländska subventioners inverkan på rättvis konkurrens på den inre marknaden. Subventioner som beviljats av länder utanför EU kontrollerades inte, medan subventioner som beviljats av medlemsstaterna var föremål för noggrann granskning enligt EU:s regler om statligt stöd – där förbud är regel och godkännande ett undantag.

Förordningen om utländska subventioner tar itu med sådana snedvridningar och täpper till en lucka i lagstiftningen, samtidigt som den inre marknaden hålls öppen för handel och investeringar.

Enligt förordningen om utländska subventioner har kommissionen befogenhet att utreda ekonomiska bidrag som beviljas av den offentliga förvaltningen i länder utanför EU till företag som är verksamma i EU. Om kommissionen finner att sådana ekonomiska bidrag utgör snedvridande subventioner kan den införa åtgärder för att gottgöra deras snedvridande effekter. Genom förordningen om utländska subventioner införs tre förfaranden:

- Ett anmälningsbaserat förfarande för att utreda koncentrationer som inbegriper finansiella bidrag som beviljats av den offentliga förvaltningen i länder utanför EU – där det förvärvade företaget, en av de parter som slås samman eller det gemensamma företaget får en omsättning i EU på minst 500 miljoner EUR och parterna har beviljats utländska ekonomiska bidrag på mer än 50 miljoner EUR under de tre senaste åren.
- Ett anmälningsbaserat förfarande för att utreda anbud i offentliga upphandlingsförfaranden som inbegriper ekonomiska bidrag från den offentliga förvaltningen i länder utanför EU – där det uppskattade kontraktsvärdet är minst 250 miljoner EUR och anbudet inbegriper ett utländskt ekonomiskt bidrag på minst 4 miljoner EUR per land utanför EU under de tre senaste åren.

---

6 För att säkerställa ett smidigt genomförande av samarbetsstrukturen enligt kapitel 3 i förslaget till förordning och förfarandet enligt artikel 21.4 i EU:s koncentrationsförordning kan det vara lämpligt för medlemsstaterna att ange om en transaktion sannolikt kommer att ingå i tillämpningsområdet för EU:s koncentrationsförordning när de anmäler en transaktion i enlighet med artikel 5 i den föreslagna förordningen.

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

- Ett förfarande på eget initiativ för att utreda alla andra marknadssituationer, där kommissionen kan inleda en granskning på eget initiativ.

Om kommissionen beslutar att inleda en preliminär granskning av huruvida det ekonomiska bidrag som granskas utgör en utländsk subvention och huruvida det snedvrider den inre marknaden, ska den informera de medlemsstater som har underrättat kommissionen om ett nationellt förfarande i enlighet med förordningen.

I den mån de två förordningarnas respektive tillämpningsområden överlappar varandra bör de skäl för granskning som anges i artikel 1 i förordningen inte påverka kommissionens bedömning enligt förordningen om utländska subventioner huruvida det ekonomiska bidrag som granskas utgör en utländsk subvention och huruvida det snedvrider den inre marknaden.

Kritiska entiteters motståndskraft

I rådets direktiv 2008/114/EG[8] föreskrivs ett förfarande för att klassificera europeisk kritisk infrastruktur inom energi- och transportsektorerna vars driftsstörning eller förstörelse skulle få betydande gränsöverskridande konsekvenser för minst två medlemsstater, men som endast är inriktat på att skydda kritisk infrastruktur inom dessa två sektorer. Med tanke på vikten av att på ett heltäckande sätt ta itu med kritiska entiteters motståndskraft (dvs. entiteter som identifierats som kritiska entiteter av medlemsstaterna på deras territorium) har direktivet om kritiska entiteters motståndskraft[9] (*CER-direktivet*) skapat en övergripande ram som tar itu med motståndskraften hos dessa entiteter med hänsyn till alla faror, oavsett om de är naturliga eller av människan orsakade faror, olyckshändelser eller avsiktligt framkallade faror. Enligt CER-direktivet ska medlemsstaterna vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla viktiga samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet inom elva olika sektorer tillhandahålls på ett obehindrat sätt på den inre marknaden. CER-direktivet trädde i kraft den 16 januari 2023 och medlemsstaterna måste senast den 17 oktober 2024 införliva dess krav i sin nationella lagstiftning.

I den mån tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen överlappar med CER-direktivet bör identifieringen av ett EU-objekt som en kritisk entitet beaktas vid bedömningen av utländska investeringar i enlighet med den föreslagna förordningen.

Cybersäkerhet

De cybersäkerhetsregler som EU införde 2016[10] uppdaterades genom direktivet om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen (NIS 2-direktivet)[11], vilket moderniserade den befintliga rättsliga ramen för att hålla jämna steg med den ökade digitaliseringen och en föränderlig cyberhotbild genom ett bredare tillämpningsområde, tydligare regler och starkare tillsynsverktyg. NIS 2-direktivet utvidgar tillämpningsområdet

8 Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/114/oj)

9 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG (EUT L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

10 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

11 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

för cybersäkerhetsreglerna till att omfatta nya sektorer och entiteter och inför en tydlig storlekströskel, vilket innebär att alla medelstora och stora företag i de utvalda sektorerna som regel kommer att ingå i tillämpningsområdet. NIS 2-direktivet skärper och effektiviserar också säkerhets- och rapporteringskraven för offentliga och privata entiteter genom att införa en riskhanteringsstrategi.

NIS 2-direktivet tar upp säkerheten i leveranskedjor och leverantörsförbindelser genom att kräva att entiteter som omfattas av direktivet tar itu med cybersäkerhetsrisker i sina leveranskedjor och leverantörsförbindelser. På EU-nivå stärker direktivet cybersäkerheten i leveranskedjan för viktig informations- och kommunikationsteknik. Samarbetsgruppen för nät- och informationssäkerhet[12] får, i samarbete med kommissionen och Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå, utföra samordnade säkerhetsriskbedömningar på unionsnivå av kritiska leveranskedjor. NIS 2-direktivet trädde i kraft den 16 januari 2023 och medlemsstaterna måste senast den 17 oktober 2024 införliva dess krav i sin nationella lagstiftning.

I den mån tillämpningsområdet för den föreslagna förordningen överlappar NIS 2-direktivet bör bedömningen av utländska investeringar i enlighet med den föreslagna förordningen beakta det fall att ett EU-objekt också ingår i NIS 2-direktivets tillämpningsområde, samt resultaten av de samordnade säkerhetsriskbedömningar av kritiska leveranskedjor på EU-nivå som genomförts i enlighet med artikel 22 i direktiv (EU) 2022/2555.

Energi

Under årens lopp har EU antagit lagstiftning för att förbättra EU:s och dess medlemsstaters försörjningstrygghet på energiområdet. El- och gasdirektiven[13] kräver en bedömning av konsekvenserna för försörjningstryggheten inte bara för enskilda medlemsstater utan även för EU som helhet, om en medlemsstats överföringssystem för gas eller el kontrolleras av en operatör från ett land utanför EU. Förordningen om tryggad gasförsörjning i EU[14] inriktas särskilt på försörjningsproblem och anger att medlemsstaterna ska utföra bedömningar på nationell och regional nivå av alla möjliga risker för gassystemet (inklusive risker i samband med att enheter från tredjeland kontrollerar infrastruktur som är relevant för gasförsörjningen), och att medlemsstaterna ska utarbeta heltäckande förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som innehåller åtgärder för att minska sådana risker. Förordningen om riskberedskap inom elsektorn[15] innehåller liknande bestämmelser för elsektorn. Vissa entiteter inom energisektorn omfattas också uttryckligen av direktivet om kritiska entiteters motståndskraft.

Om en utländsk investering åtföljs av en begäran om certifiering i enlighet med artikel 10 i eldirektivet eller gasdirektivet bör tillämpningen av den föreslagna förordningen inte påverka

---

12 Inrättad enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj)

13 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj)) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/73/oj).

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

15 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 av den 5 juni 2019 om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG (EUT L 158, 14.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj).

tillämpningen av direktivet i fråga. I den mån de båda reglernas respektive tillämpningsområden överlappar varandra bör de skäl för granskning som anges i artikel 1 i den föreslagna förordningen och begreppet trygg energiförsörjning tolkas konsekvent och utan att det påverkar bedömningen enligt det relevanta direktivet av huruvida kontrollen av en eller flera personer från ett eller flera länder utanför EU kommer att äventyra en trygg energiförsörjning till EU.

Lufttransport

I förordning (EG) nr 1008/2008[16] fastställs gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i EU, inbegripet utfärdande av tillstånd för EU-lufttrafikföretag och pristransparens. Den kräver (som ett av villkoren för att bevilja en operativ licens för ett företag som har tillstånd att mot ersättning eller hyra utföra lufttransporter av passagerare, post eller gods) att medlemsstater eller medborgare i medlemsstater äger mer än 50 % av företaget och utövar den faktiska kontrollen över det, utom ”om inte annat föreskrivs i ett avtal med ett tredjeland i vilket gemenskapen är part” (artikel 4).

Den föreslagna förordningen är tillämplig på utländska investeringar som ligger under den lägsta storlek som fastställs i förordning (EG) nr 1008/2008. Den medger därför en bedömning av huruvida en utländsk investering i ett EU-företag som tillhandahåller lufttrafik i EU sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen. Om en utländsk investering omfattas av den föreslagna förordningen bör tillämpningen av den föreslagna förordningen inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 1008/2008.

Tillsynsbedömning av förvärv och ökningar av kvalificerade innehav i finanssektorn

EU-lagstiftningen för finanssektorn ger behöriga myndigheter befogenhet att göra en tillsynsbedömning av förvärv och ökningar av innehav i finansinstitut (dvs. kreditinstitut, värdepappersföretag och betalningsinstitut). Målet med dessa bestämmelser är att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av finansinstituten och en väl fungerande finanssektor.

Som konstateras i kommissionens meddelande från 2021 *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*[17] är finanssektorn dock också avgörande för den ekonomiska säkerheten och motståndskraften i EU:s ekonomi. Med tanke på det finansiella systemets betydelse för säkerhet och allmän ordning kräver den föreslagna förordningen att alla medlemsstater granskar utländska investeringar i enheter som förtecknas i bilaga II och till övriga medlemsstater och kommissionen anmäler de transaktioner som uppfyller kriterierna i artikel 5.1 och 5.2 i den föreslagna förordningen.

De finansiella enheter som förtecknas i bilaga II är avgörande för en smidig clearing och avveckling av finansiella transaktioner (betalningar, värdepapper och derivat) som möjliggör intern och extern handel och utgör en grund för eurons internationella roll. Dessutom utför de finansiella enheter som förtecknas i bilaga II väsentliga samhällsfunktioner och bedriver vanligtvis gränsöverskridande verksamhet, vilket innebär att de kan utgöra en risk för säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat.

---

16 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning) (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3, http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

17 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft* (COM(2021) 32 final).

Den föreslagna förordningen kommer inte att påverka EU:s regler om tillsynsbedömning av förvärv av kvalificerade innehav inom finanssektorn, vilka regler kvarstår som ett särskilt förfarande med ett annat mål än att bedöma risker för säkerhet och allmän ordning.

Kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden

Produkter med dubbla användningsområden är varor, programvara och teknik som kan användas både i civila och militära tillämpningar. EU kontrollerar export, transitering och förmedling av och tekniskt bistånd för sådana produkter, så att EU kan bidra till internationell fred och säkerhet och förhindra spridning av massförstörelsevapen. Förordningen om kontroll av export av produkter med dubbla användningsområden[18] reviderades 2021 för att bättre hantera risker i samband med den snabbt föränderliga säkerhets-, teknik- och handelsmiljön, med särskilt fokus på export av känslig, ny teknik. Granskning av investeringar kompletterar exportkontrollen för produkter med dubbla användningsområden. Båda är viktiga verktyg för strategiska handels- och investeringskontroller i syfte att garantera EU:s säkerhet.

Enligt den föreslagna förordningen ska medlemsstaterna granska och till samarbetsstrukturen anmäla utländska investeringar, när EU-objektet har rätt att besluta att exportera produkter från EU:s tullområde.

Den föreslagna förordningen kommer inte att påverka nationella bestämmelser och beslut som berör export av produkter med dubbla användningsområden, som förblir ett separat förfarande med specifika mål.

Instrumentet mot tvång

Instrumentet mot tvång[19] är en annan viktig byggsten för EU:s ekonomiska säkerhet. Det gör det möjligt för EU att reagera på ekonomiskt tvång och därmed bättre försvara sina och dess medlemsstaters intressen på den globala arenan.

Instrumentet mot tvång är först och främst utformat för att avskräcka från potentiellt ekonomiskt tvång. Om ekonomiskt tvång trots allt äger rum tillhandahåller instrumentet mot tvång en struktur för att få landet utanför EU att upphöra med sina tvångsåtgärder genom dialog och samverkan. Men om samverkan misslyckas ger det också EU tillgång till ett brett spektrum av möjliga motåtgärder mot ett land som utövar tvång. Det handlar bland annat om att införa tullar, begränsa handeln med tjänster och begränsa möjligheten till utländska direktinvesteringar eller tillträdet till offentlig upphandling.

Om den föreslagna förordningen skulle tillämpas på utländska investerare från länder utanför EU som är föremål för motåtgärder enligt instrumentet mot tvång, måste bedömningen av huruvida en utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen göras utan att det inverkar på begreppet tvång, utom i de fall då tvång skulle innebära risker för säkerheten eller den allmänna ordningen. Dessutom får medlemsstaternas granskningsbeslut med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning inte påverka potentiella EU-åtgärder som syftar till att motverka ekonomiskt tvång.

Restriktiva åtgärder (sanktioner) från EU:s sida

---

[18] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 av den 20 maj 2021 om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden (omarbetning) (EUT L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

[19] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2675 av den 22 november 2023 om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer (EUT L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj).

Den föreslagna förordningen är förenlig med restriktiva åtgärder (sanktioner) från EU:s sida, som, på grundval av artikel 215 i EUF-fördraget, har företräde framför andra EU-bestämmelser och kan förbjuda vissa länder utanför EU eller medborgare i länder utanför EU att göra investeringar eller hindra att tillstånd beviljas för sådana aktörers investeringar.

Restriktiva åtgärder från EU:s sida är tillämpliga på en rad enheter, däribland personer inom eller utanför EU:s territorium som är medborgare i en medlemsstat, juridiska personer, enheter och organ inom eller utanför EU:s territorium som har inrättats eller bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning, samt juridiska personer, enheter och organ med avseende på all verksamhet som helt eller delvis bedrivs i EU.

Restriktiva åtgärder från EU:s sida kan vara utformade som åtgärder mot specifika företag, koncerner, organisationer eller enskilda personer (t.ex. frysning av tillgångar och förbud mot att göra tillgångar eller ekonomiska resurser tillgängliga) eller sektorsspecifika åtgärder.

Kommissionen anser att frysning av tillgångar och förbud mot att göra tillgångar tillgängliga omfattar tillgångar tillhörande alla enheter som inte står med på en förteckning men som ägs eller kontrolleras av en person eller enhet på förteckningen, såvida det inte kan visas att tillgångarna faktiskt inte ägs eller kontrolleras av den förtecknade personen eller enheten.

Det är viktigt att noggrant och strikt kontrollera alla försök från personer som är uppförda på en förteckning eller som på annat sätt är föremål för sanktioner att förvärva kontroll över EU-företag, antingen direkt eller indirekt. Det är därför väsentligt att denna regel också tillämpas när investeraren inte direkt är föremål för sanktioner men ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från, en sådan person eller enhet. Den föreslagna förordningen skulle därför kräva att medlemsstaterna till andra medlemsstater och kommissionen anmäler alla utländska investeringar på deras territorium som görs av investerare som är föremål för någon typ av restriktiva åtgärder från EU:s sida, samt av varje annan part som ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från, en sådan person eller enhet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Rättslig grund

Utländska direktinvesteringar ingår uttryckligen i tillämpningsområdet för EU:s gemensamma handelspolitik, som omfattas av artikel 207 i EUF-fördraget. Dessutom är det nödvändigt att använda artikel 114 i EUF-fördraget som en ytterligare rättslig grund, där det föreskrivs att åtgärder ska vidtas för att säkerställa den inre marknadens upprättande och funktion. Denna bestämmelse möjliggör antagandet av åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Den är den lämpliga rättsliga grunden för en åtgärd som föreskriver att medlemsstaterna ska granska vissa investeringar på den inre marknaden och som tar itu med skillnader mellan medlemsstaternas granskningssystem som kan utgöra ett hinder för de grundläggande friheterna och har en direkt inverkan på hur den inre marknaden fungerar.

Skillnader mellan medlemsstaternas nationella lagstiftning råder och ökar, med tanke på att ett antal medlemsstater redan har ett granskningssystem, medan andra håller på att inrätta sådana system innefattande investeringar inom EU. Denna situation har skapat en fragmentering av lagstiftningen genom att de nationella granskningssystemen skiljer sig åt i fråga om specifika inslag, såsom deras omfattning (vilka typer av verksamheter och sektorer som omfattas), tidsfrister (varaktighet för bedömning och beslut av den nationella myndigheten), förfarandekrav och de kriterier som tillämpas för att bedöma den sannolika negativa inverkan

på säkerheten eller den allmänna ordningen. Detta är desto mer relevant mot bakgrund av graden av integration på den inre marknaden, som kan leda till att en enda transaktion berör flera medlemsstater i EU.

En sådan fragmentering utgör hinder för etableringsfriheten och kommer sannolikt att öka i takt med antalet medlemsstater som upprätthåller ett granskningssystem. De föreslagna harmoniserade åtgärderna syftar till att i) skapa lika villkor mellan medlemsstaterna, ii) minska de befintliga efterlevnadskostnaderna för utländska investerare och iii) förhindra att det uppstår ytterligare hinder för investeringar på den inre marknaden.

I linje med dess mål för den inre marknaden föreskrivs i detta förslag att vissa utländska investeringar skulle behöva granskas, oavsett i vilken eller vilka medlemsstater objektet är beläget. Vidare föreskrivs i förslaget att utländska investeringar ska bedömas enligt harmoniserade standarder och tidsfrister. Mot bakgrund av detta krävs en högre grad av harmonisering på unionsnivå, varför artikel 114 i EUF-fördraget är en relevant rättslig grund för detta initiativ.

Användningen av artikel 114 i EUF-fördraget gör det möjligt att inbegripa vissa investeringar inom EU i den föreslagna förordningens tillämpningsområde. Målet med detta är att säkerställa att de risker för säkerhet och allmän ordning som sådana transaktioner medför hanteras. I synnerhet skulle den föreslagna förordningen begränsas till de investeringar inom EU som

i) görs av en utländsk investerares dotterföretag i unionen i de fall dotterföretaget direkt eller indirekt kontrolleras av en utländsk investerare, varvid enheter utan något deltagande av ett tredjeland eller där en utländsk investerare endast har ett icke-kontrollerande deltagande (portföljinvesteringar) inte omfattas,

ii) har som mål att etablera en varaktig förbindelse mellan den utländska investeraren och EU-objektet.

Denna utvidgning av tillämpningsområdet för den nuvarande förordningen om utländska direktinvesteringar syftar till att fånga upp en särskild typ av utländska investeringar som görs via dotterföretag i EU som kontrolleras av investerare utanför EU. Denna komplettering och utvidgning av de befintliga bestämmelserna gör det möjligt att täcka sådana investeringar när den valda strukturen används för att kringgå granskningen av utländska direktinvesteringar i EU. Detta säkerställer en konsekvent strategi för de risker för säkerhet och allmän ordning som följer av investeringar som i slutändan leder till att en investerare från ett tredjeland får kontroll och beslutsmakt, oavsett om de utförs direkt från länder utanför EU eller indirekt via en enhet som är etablerad i EU men kontrolleras av en utländsk investerare.

Denna utvidgning kommer likväl att leda till granskning av transaktioner som utförs via enheter som är lagligen etablerade i EU. Detta utgör ett ytterligare steg i jämförelse med begreppet kringgående i den nuvarande förordningen, som endast gäller när transaktionen genomförs inom EU med hjälp av artificiella arrangemang som inte återspeglar ekonomiska realiteter. Denna utvidgning kräver att artikel 114 i EUF-fördraget används som rättslig grund, för att återspegla det faktum att investeringar inom EU skulle omfattas av den föreslagna förordningen.

Den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen skulle därför vara artiklarna 207 och 114 i EUF-fördraget.

2.2. Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i EU-fördraget) ska åtgärder vidtas på unionsnivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av omfattningen eller verkningarna, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Eftersom medlemsstaternas granskningssystem skiljer sig åt i fråga om omfattning, innehåll och effekt råder ett fragmenterat regelverk av nationella regler och riskerna kan öka, särskilt när det gäller granskningen av utländska investeringar inom EU. Detta undergräver den inre marknaden genom att skapa olika spelregler och onödiga kostnader för enheter som önskar bedriva ekonomisk verksamhet inom sektorer som är relevanta för säkerheten eller den allmänna ordningen.

Endast åtgärder på unionsnivå kan lösa dessa problem, eftersom regler på nationell nivå redan leder till hinder för investeringar inom EU. Däremot skulle effekter av åtgärder som vidtas enligt nationell rätt vara begränsade till en enda medlemsstat och åtgärderna skulle kunna kringgås eller vara svåra att övervaka när det gäller utländska investerare. Dessutom överväger vissa medlemsstater för närvarande lagstiftningsinitiativ på området granskning av investeringar. Endast åtgärder på unionsnivå kan hantera detta problem på ett enhetligt sätt på hela den inre marknaden. Ett införande av gemensamma och proportionerliga standarder för granskning av investeringar inom EU som kontrolleras av utländska aktörer är väsentligt för att säkerställa att sådana åtgärder fastställs på ett konsekvent sätt i alla medlemsstater med avseende på alla grundläggande rättigheter. En gemensam och samordnad EU-strategi som anpassar de nationella granskningssystemen till varandra ger potentiella investerare trygghet när det rör kritisk infrastruktur, kritisk teknik och kritiska insatsvaror genom att dessa på förhand känner till de gemensamma regler som kommissionen och medlemsstaterna kommer att tillämpa vid bedömningen och hanteringen av risker som rör säkerhet och allmän ordning.

Slutligen är granskningen av utländska investeringar i EU en transnationell fråga med gränsöverskridande konsekvenser som måste hanteras på unionsnivå. En utländsk investering i en medlemsstat kan få konsekvenser utanför den medlemsstatens gränser, i en annan medlemsstat eller på EU-nivå. En avsaknad av åtgärder på EU-nivå kan leda till att medlemsstaterna i mindre utsträckning kan skydda sina intressen i fråga om säkerhet eller allmän ordning i samband med utländska investeringar, särskilt i fall där den utländska investering som sannolikt kommer att inverka negativt på deras säkerhet eller allmänna ordning genomförs på en annan medlemsstats territorium. Erfarenheterna av genomförandet av förordningen visar att det är osannolikt att medlemsstaterna skulle konvergera i fråga om standarder och förfaranden för granskning av utländska investeringar med hänsyn till säkerhet och allmän ordning eller att de skulle stärka den systematiska unionsomfattande samarbetsstrukturen för att utbyta information med varandra och med kommissionen.

Det finns därför starka argument för åtgärder på EU-nivå för att anpassa och harmonisera dessa nationella ramar i syfte att skapa ett mer förutsägbart klimat för investeringar på den inre marknaden, särskilt för transaktioner som omfattar flera jurisdiktioner, stärka rättssäkerheten vid granskning av investeringar i EU, minska den administrativa bördan, bidra till lika villkor i alla medlemsstater där investeringar görs och möjliggöra ett mer ändamålsenligt och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och med kommissionen när det gäller gränsöverskridande risker för säkerhet och allmän ordning i samband med utländska investeringar.

2.3. Proportionalitetsprincipen

Den föreslagna förordningen syftar till att skydda säkerhet och allmän ordning i EU i samband med utländska investeringar.

Den innehåller inga regler som är likvärdiga med ett nationellt granskningssystem, eftersom ett sådant system kan införa villkor för en transaktion och, som en sista utväg, förbjuda dess fullbordande. Enligt den föreslagna förordningen åligger det slutliga beslutet om investeringar den medlemsstat där transaktionen planeras eller fullbordas. Målet med den föreslagna förordningen är snarare att bidra till att identifiera och hantera risker för säkerhet och allmän ordning som berör minst två medlemsstater eller EU som helhet genom en samarbetsstruktur mellan medlemsstaterna och kommissionen. Denna samarbetsstruktur tillhandahåller en officiell kanal för att utbyta konfidentiella uppgifter och öka medvetenheten om särskilda omständigheter där en utländsk direktinvestering kan inverka på säkerheten eller den allmänna ordningen. Den gör det också möjligt för kommissionen och andra medlemsstater att rekommendera åtgärder till den medlemsstat där en utländsk direktinvestering är planerad eller redan har fullbordats, för att ta itu med de specifika farhågor som identifierats.

Utvärderingen av förordningen har visat att effektiviteten i EU:s ram för granskning av investeringar är avsevärt begränsad på grund av i) att det i vissa medlemsstater saknas granskningssystem som gör det möjligt att granska transaktioner innan de fullbordas, och ii) att nationella system för granskning av investeringar har begränsad täckning[20]. Detta kan få spridningseffekter på säkerhet eller allmän ordning i andra medlemsstater och på projekt eller program av EU-intresse.

I avsaknad av en gemensamt fastställd omfattning på de transaktioner som ska granskas eller andra sätt att harmonisera de villkor som bör utlösa granskning på nationell nivå, kommer antalet och omfattningen av de anmälningar som samarbetsstrukturen mottar från medlemsstaterna sannolikt att fortsätta att variera kraftigt. Dessutom kan vissa utländska investerare fortsätta att utnyttja jurisdiktioner i EU som inte har något system för granskning av utländska direktinvesteringar eller vars system inte är tillämpligt på den berörda sektorn.

Åtgärderna enligt den föreslagna förordningen för att inrätta en samarbetsstruktur och fastställa vissa förfarandemässiga och materiella krav för nationella granskningssystem är proportionerliga, eftersom de uppnår målet med den föreslagna förordningen samtidigt som medlemsstaterna får möjlighet att beakta nationella särdrag i sina granskningssystem och fatta slutliga beslut om utländska investeringar.

Enligt den föreslagna förordningen ska företagen samarbeta med de nationella granskningsmyndigheterna, men företagens administrativa kostnader kommer att vara rimliga och proportionerliga tack vare det standardiserade formuläret för anmälningar till samarbetsstrukturen.

2.4. Val av instrument

Detta är ett förslag om att se över en befintlig förordning, så det förefaller berättigat att behålla den nuvarande formen av instrument (dvs. en förordning).

---

[20] Medlemsstater som undantar viktiga områden från tillämpningen av sitt granskningssystem – bland annat genom att snävt definiera dess sektoriella omfattning eller undanta investerare med anknytning till vissa jurisdiktioner utanför EU – har begränsade möjligheter att effektivt hantera risker i samband med utländska investeringar i EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Lagstiftningsförslaget åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som utvärderar förordningen mot bakgrund av de fem kriterierna för ”bättre lagstiftning” (ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde).

3.2. Samråd med berörda parter

Kommissionen offentliggjorde ett riktat samråd och en inbjudan att lämna synpunkter som löpte mellan den 14 juni och den 21 juli 2023. Kommissionen mottog 47 svar på samrådet[21] och 10 bidrag till inbjudan att lämna synpunkter[22].

Kommissionen inbjöd medlemsstaterna och berörda parter (advokatbyråer, näringslivsorganisationer och företag) med styrkt erfarenhet av att genomföra EU:s regler om granskning av utländska direktinvesteringar att lämna ytterligare skriftliga synpunkter på grundval av ett frågeformulär. Svaren inhämtades mellan den 3 augusti och den 1 september 2023. En sammanfattning av svaren finns i bilaga V till den utvärderingsrapport som åtföljer lagstiftningsförslaget.

3.3. Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Kommissionen anlitade en extern uppdragstagare som skulle bidra till utvärderingen av förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar. OECD:s sekretariat (investeringsavdelningen vid direktoratet för finansiella frågor och företagsfrågor) genomförde en studie om ändamålsenligheten med och effektiviteten i förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar och lade fram slutsatser och breda rekommendationer för åtgärdande av de brister som identifierats i studien[23]. Studien medfinansierades av kommissionen och genomfördes mellan oktober 2021 och juni 2022.

3.4. Konsekvensbedömning

Lagstiftningsförslaget åtföljs inte av någon konsekvensbedömning. Detta är i linje med verktygslådan för bättre lagstiftning, som föreskriver att en konsekvensbedömning inte är nödvändig för politiska initiativ som föreslår begränsade ändringar på grundval av en grundlig utvärdering, där nödvändiga ändringar av en politik eller lagstiftning tydligt har identifierats[24]. Kommissionen anser att den föreslagna förordningen och den utvärderingsrapport som åtföljer detta lagstiftningsförslag uppfyller dessa kriterier.

---

21 Den sammanfattande rapporten från det riktade samrådet är tillgänglig på kommissionens webbplats: https://policy.trade.ec.europa.eu/consultations/screening-foreign-direct-investments-fdi-evaluation-and-possible-revision-current-eu-framework_en.

22 Bidragen till inbjudan att lämna synpunkter är tillgängliga på kommissionens webbplats: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13739-Screening-of-foreign-direct-investments-FDI-evaluation-and-revision-of-the-EU-framework/feedback_en?p_id=32186570.

23 Studien offentliggjordes i november 2022: https://www.oecd.org/investment/investment-policy/oecd-eu-fdi-screening-assessment.pdf.

24 Verktygslåda för bättre lagstiftning 2023, verktyg nr 7.

3.5. Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Detta initiativ ingår i kommissionens arbetsprogram för 2023[25]. Det ingår inte i bilaga II (Refit-initiativ).

Den föreslagna förordningen stärker kommissionens och medlemsstaternas förmåga att identifiera och hantera utländska investeringar som sannolikt inverkar negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i EU. Enligt förslaget ska alla medlemsstater granska utländska investeringar, vilket kan öka den administrativa bördan för företagen, eftersom utländska investeringar i EU kommer att vara föremål för kontroll i fler jurisdiktioner än de 21 medlemsstater som för närvarande har ett granskningssystem. Förslaget väntas dock leda till potentiella kostnadsbesparingar till följd av förenkling och anpassning av de nuvarande reglerna och arrangemangen på EU-nivå och nationell nivå. Förenklingen avser anpassning av de nationella tidsfristerna för granskning, inriktning av samarbetet på EU-nivå om granskning av utländska direktinvesteringar på potentiellt kritiska transaktioner (i motsats till alla transaktioner som är föremål för formell granskning i en medlemsstat) och ökad transparens i fråga om förfarandena för EU:s samarbetsstruktur.

3.6. Grundläggande rättigheter

Förslaget är förenligt med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och respekterar näringsfriheten. Den föreslagna förordningen överlåter granskningen av investeringar till medlemsstaterna (inklusive det slutliga beslutet om specifika transaktioner), men kraven på nationella granskningssystem hjälper medlemsstaterna att säkerställa full respekt för de grundläggande rättigheterna till rättvisa förfaranden och god förvaltning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

För att effektivt uppnå målen för detta initiativ är det nödvändigt att finansiera ett antal åtgärder på kommissionsnivå. De årliga personalutgifterna kommer att uppgå till cirka 5,162 miljoner euro per år, vilket omfattar totalt 29 tjänstemän (i heltidsekvivalenter) vid kommissionen. Andra administrativa utgifter avser ersättning av medlemsstaternas resekostnader till expertgruppens möten (artikel 5) och kommittémöten (artikel 21). Dessa kostnader beräknas uppgå till 0,032 miljoner euro per år. Driftsutgifterna, som kommer att användas för att finansiera den it-infrastruktur som krävs för att stödja det direkta samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna genom säkra kommunikationskanaler, kommer att uppgå till cirka 0,25–0,29 miljoner euro per år. Kommissionen har för avsikt att inleda en extern studie med en budget på 0,25 miljoner euro till stöd för sin bedömning av medlemsstaternas efterlevnad efter övergångsperiodens slut. Kommissionen kommer att överväga att inleda en andra studie till stöd för kommissionens femåriga utvärdering av den föreslagna förordningen.

En detaljerad översikt över kostnaderna finns i den finansieringsöversikt som åtföljer detta initiativ.

[25] COM(2022) 548 final: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:413d324d-4fc3-11ed-92ed-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF

5. ÖVRIGA INSLAG

5.1. Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Övervakning, rapportering och utvärdering utgör en viktig del av förslaget.

Övervakningen kommer att ske fortlöpande och bygga på operativa mål och särskilda indikatorer. Den regelbundna och fortlöpande övervakningen kommer att omfatta följande huvudaspekter:

i) Antalet transaktioner som anmälts till samarbetsstrukturen.

ii) Antalet transaktioner som sannolikt inverkar negativt på säkerhet eller allmän ordning i mer än en medlemsstat eller via ett projekt eller program av unionsintresse.

Vidare kan kommissionen övervaka utvecklingen av de slutliga beslut som medlemsstaterna rapporterar på konfidentiell basis till kommissionen.

Den föreslagna förordningen kommer även i fortsättningen att kräva att medlemsstaterna varje år rapporterar på konfidentiell basis till kommissionen om den verksamhet som bedrivits inom ramen för deras granskningssystem under det föregående kalenderåret. Medlemsstaterna blir också skyldiga att offentliggöra en årlig rapport med information om relevant lagstiftningsutveckling och granskningsmyndighetens verksamhet, inklusive aggregerade uppgifter om de ärenden som granskats och de granskningsbeslut som fattats. Kommissionen kommer att fortsätta att lägga fram en årlig rapport om genomförandet av den föreslagna förordningen för Europaparlamentet och rådet. Rapporten kommer även fortsättningsvis att offentliggöras.

Den föreslagna förordningen skulle bedömas inom ramen för en utvärdering fem år efter det att den börjat tillämpas till fullo. Vid behov skulle en översynsklausul kunna aktiveras enligt vilken kommissionen kan vidta lämpliga åtgärder, inbegripet lagstiftningsförslag.

5.2. Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget till förordning

Kapitel 1 innehåller allmänna bestämmelser, bland annat den föreslagna förordningens innehåll och tillämpningsområde (artikel 1). Genom förordningen inrättas en EU-ram för medlemsstaternas granskning av investeringar på deras territorium med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning. Där fastställs också en samarbetsstruktur som gör att medlemsstaterna och kommissionen kan utbyta information om investeringar, bedöma deras potentiella inverkan på säkerheten och den allmänna ordningen och identifiera potentiella problem som den medlemsstat som granskar investeringen skulle behöva ta itu med. Skälen för granskning av investeringar fastställs i enlighet med de relevanta krav för införande av restriktiva åtgärder baserade på säkerhet eller allmän ordning som anges i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (inbegripet i synnerhet artiklarna XIV a och XIVa i allmänna tjänstehandelsavtalet) och i andra avtal eller överenskommelser om handel och investeringar i vilka EU eller dess medlemsstater är parter.

I artikel 2 fastställs ett antal tillämpliga definitioner. I synnerhet klargörs det att den föreslagna förordningen omfattar investeringar som antingen är utländska direktinvesteringar eller investeringar inom EU med utländskt deltagande. Enligt den föreslagna förordningen täcker utländska direktinvesteringar ett brett spektrum av investeringar som etablerar eller upprätthåller varaktiga och direkta förbindelser mellan investerare från länder utanför EU och företag som bedriver ekonomisk verksamhet i en medlemsstat. Detta innefattar investeringar

som görs av en utländsk investerare i ett EU-objekt som är ett dotterföretag till ett utländskt företagsobjekt där själva investeringen görs. Investeringar inom EU med utländskt deltagande täcker ett brett spektrum av investeringar som görs av en utländsk investerare via den utländska investerarens dotterföretag i EU och i syfte att etablera eller upprätthålla varaktiga och direkta förbindelser mellan den utländska investeraren och ett EU-objekt för bedrivande av ekonomisk verksamhet i en medlemsstat. Den föreslagna förordningen omfattar inte portföljinvesteringar.

Kapitel 2 innehåller regler för nationella granskningssystem. Enligt artikel 3 ska alla medlemsstater inrätta och upprätthålla ett granskningssystem som uppfyller kraven i den föreslagna förordningen och anmäla detta till kommissionen. På grundval av dessa anmälningar ska kommissionen offentliggöra en förteckning över nationella granskningssystem. I artikel 4 anges vissa krav för nationella granskningssystem. Dessa system ska i synnerhet omfatta minst i) investeringar i EU-företag som deltar i projekt eller program av EU-intresse vilka anges i bilaga I till den föreslagna förordningen och ii) investeringar i EU-företag som är verksamma på områden av särskild betydelse för EU:s säkerhet eller allmänna ordning vilka anges i bilaga II till den föreslagna förordningen (”anmälningsbara investeringar”). Vidare anges ett antal krav för att säkerställa granskningssystemens effektivitet.

I kapitel 3 föreskrivs en samarbetsstruktur genom vilken medlemsstaterna och kommissionen kan utbyta information och föreslå åtgärder i de fall en utländsk investering sannolikt inverkar negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat eller via ett projekt eller program av unionsintresse. I artiklarna 5 och 6 anges regler och förfaranden för anmälan av utländska investeringar, inbegripet ett särskilt förfarande för utländska investeringar som granskas av flera medlemsstater samtidigt (”transaktioner som omfattar flera länder”). I artikel 7 beskrivs villkoren för synpunkter från medlemsstater och yttranden från kommissionen efter en bedömning av en anmäld utländsk investering. Den gör det möjligt för medlemsstater att lämna synpunkter till den medlemsstat där den utländska investeringen äger rum om den utländska investeringen sannolikt kommer att inverka negativt på deras säkerhet eller allmänna ordning, eller om de har information som är relevant för granskningen av den utländska investeringen. Kommissionen får avge ett yttrande till den medlemsstat där den utländska investeringen äger rum om den anser att en sådan utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat eller ett projekt eller program av unionsintresse med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning. Kommissionen får också avge ett yttrande om den har information som är relevant för granskningen av den utländska investeringen eller om flera utländska investeringar utgör liknande risker för säkerhet eller allmän ordning. I artikel 7 anges dessutom detaljerade förfaranden för att informera de berörda medlemsstaterna och kommissionen om det granskningsbeslut som fattats av den anmälande medlemsstaten. I artikel 8 anges tidsfrister och förfaranden för att lämna synpunkter och yttranden, även när det gäller transaktioner som omfattar flera länder. I artikel 9 föreskrivs en mekanism genom vilken medlemsstaterna och kommissionen kan samarbeta om utländska investeringar som inte anmälts av den medlemsstat där den utländska investeringen planeras äga rum. I artikel 10 anges krav på den information som ska lämnas och som kan begäras i samband med utländska investeringar som omfattas av samarbetsstrukturen. Där anges att kommissionen ska anta en genomförandeförordning för att fastställa ett standardiserat formulär för anmälan av utländska investeringar. I artikel 11 anges gemensamma krav för nationella granskningssystem för att säkerställa att medlemsstaterna faktiskt deltar i samarbetsstrukturen. I artikel 12 anges regler för att säkerställa konfidentialitet i utbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen.

Kapitel 4 anger regler för medlemsstaterna och kommissionen vid fastställandet av en utländsk investerings sannolika inverkan på säkerhet eller allmän ordning (artikel 13) och för medlemsstaternas granskningsbeslut (artikel 14).

Kapitel 5 innehåller slutbestämmelser. I artikel 14 anges en rättslig grund för samarbete med ansvariga myndigheter i länder utanför EU i frågor som rör granskning av investeringar med hänsyn till säkerhet och allmän ordning. Syftet med detta samarbete är inte att medge informationsutbyte om transaktioner som omfattas av samarbetsstrukturen mellan medlemsstaterna och kommissionen. För att säkerställa transparens i fråga om granskningssystemen och samarbetet inom EU om granskning av utländska investeringar ska medlemsstaterna enligt artikel 16 årligen rapportera till allmänheten om sin granskningsverksamhet och sina granskningsbeslut genom att offentliggöra aggregerad och anonymiserad information. Kommissionen ska också offentliggöra en årlig rapport om genomförandet av förordningen. Slutligen innehåller kapitel 5 bestämmelser om behandling av personuppgifter (artikel 17), utvärdering (artikel 18), delegerade akter (artikel 19), utövande av delegeringen (artikel 20) och kommittéförfarandet för genomförandeakter (artiklarna 21–22). Genom artikel 22 upphävs förordning (EU) 2019/452 och i artikel 24 föreskrivs att den föreslagna förordningen ska träda i kraft efter en övergångsperiod på 15 månader. Under övergångsperioden är förordning (EU) 2019/452 fortfarande i kraft och fortsätter att gälla.

Bilaga I innehåller en förteckning över projekt och program av unionsintresse. Det rör sig om projekt eller program som omfattas av EU-rätten och som avser utveckling, underhåll eller förvärv av kritisk infrastruktur, kritisk teknik eller kritiska insatsvaror som är väsentliga för säkerheten eller den allmänna ordningen. Om EU-objektet ingår i eller deltar i ett projekt eller program av unionsintresse är medlemsstaterna skyldiga att granska och anmäla den berörda utländska investeringen till kommissionen och andra medlemsstater.

I bilaga II förtecknas teknik, tillgångar, anläggningar, utrustning, nät, system, tjänster och ekonomisk verksamhet av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen. Om EU-objektet är ekonomiskt verksamt inom ett område som förtecknas i bilaga II ska medlemsstaterna granska de utländska investeringarna. En anmälan av en sådan utländsk investering till samarbetsstrukturen krävs om den utländska investeraren eller EU-objektet uppfyller ett av de riskbaserade villkor som anges i förordningen. Detta riskbaserade filter är lämpligt för att säkerställa att EU:s samarbetsstruktur endast fokuserar på utländska investeringar som är potentiellt intressanta ur ett säkerhetsperspektiv och inte medför onödiga bördor för nationella förvaltningar och företag.

2024/0017 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om granskning av utländska investeringar i unionen och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[2],

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den [datum], som har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[3],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Investeringar i unionen bidrar till tillväxt i unionen genom att stärka dess konkurrenskraft, skapa sysselsättning och stordriftsfördelar och föra in kapital, teknik, innovation och sakkunskap.

(2) I artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) anges att unionen i sina förbindelser med den övriga världen ska bekräfta och främja sina värderingar och intressen samt bidra till skydd av sina medborgare. Dessutom har unionen och medlemsstaterna ett öppet investeringsklimat, som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och ingår i unionens och dess medlemsstaters internationella åtaganden.

(3) Enligt de internationella åtagandena inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och de handels- och investeringsavtal som ingåtts med tredjeländer är det dock möjligt för unionen och medlemsstaterna att med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning införa restriktioner för utländska direktinvesteringar, med förbehåll för att vissa krav är uppfyllda.

---

1 EUT C , , s. .

2 EUT C , , s. .

3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj)

(4) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452[4] har en ram inrättats för medlemsstaternas granskning av utländska direktinvesteringar i unionen. I den förordningen fastställs i synnerhet en samarbetsstruktur genom vilken medlemsstaterna och kommissionen kan utbyta information om utländska direktinvesteringar och väcka farhågor om risker för säkerheten eller den allmänna ordningen. Enligt denna samarbetsstruktur skulle den medlemsstat där utländska direktinvesteringar planerades eller fullbordades i sitt granskningsbeslut ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter som lämnats av andra medlemsstater och det yttrande som kommissionen avgett.

(5) Den ram som inrättats i enlighet med förordning (EU) 2019/452 har uppfyllt sitt mål att tillhandahålla en formell mekanism för medlemsstaternas och kommissionens utbyte av information om utländska direktinvesteringar och öka medvetenheten om de gränsöverskridande risker för säkerhet eller allmän ordning som följer av vissa utländska direktinvesteringar.

(6) Det behövs dock ett nytt lagstiftningsinstrument för att stärka effektiviteten i och ändamålsenligheten med förordning (EU) 2019/452 och säkerställa en högre grad av harmonisering i hela unionen.

(7) Vissa investeringar som inte omfattas av förordning (EU) 2019/452 skulle kunna skapa risker för unionens säkerhet och allmänna ordning. Detta gäller särskilt vissa investeringar som görs i medlemsstater som inte har något granskningssystem, investeringar som görs i medlemsstater som har ett granskningssystem som dock inte omfattar vissa känsliga investeringar och investeringar som görs av utländska investerare via ett dotterföretag som är etablerat i unionen och som kan utgöra samma risker för säkerhet eller allmän ordning som direktinvesteringar från tredjeländer.

(8) En betydande majoritet av medlemsstaterna, men inte alla, har ett rättsligt instrument som föreskriver ett system för granskning av utländska direktinvesteringar. I många medlemsstater omfattar den nationella lagstiftningen även granskning av investeringar inom unionen. Bland medlemsstaterna finns det stora skillnader när det gäller omfattning, tröskelvärden och kriterier som används för att bedöma om en investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen. Det finns också skillnader i granskningsprocesserna. I vissa medlemsstater kan investeringen genomföras innan den har godkänts med avseende på inverkan på säkerhet och allmän ordning. I andra medlemsstater får dock investeringen fullbordas först efter ett tillstånd enligt granskningssystemet. Sådana skillnader skapar ett problem när det gäller en väl fungerande inre marknad. De skapar till exempel ojämlika villkor och ökar efterlevnadskostnaderna för investerare som vill anmäla transaktioner i mer än en medlemsstat. Denna förordning bidrar till att minska skillnaderna när det gäller centrala delar av de system som genomförs på nationell nivå. Detta är avgörande för att säkerställa förutsägbarhet för investerare i fråga om de tillämpliga nationella systemen och deras egenskaper, och därigenom för att minska de berörda efterlevnadskostnaderna. Detta är desto mer relevant mot bakgrund av graden av integration på den inre marknaden, som kan leda till att en enda transaktion påverkar flera medlemsstater i unionen. Det kan exempelvis hända att en transaktion som syftar till förvärv av ett företagsobjekt i en medlemsstat också inverkar på

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79I, 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

säkerheten och den allmänna ordningen i en annan medlemsstat, på grund av leveranskedjors struktur eller andra ekonomiska faktorer som kopplar samman företagsobjektet med andra företag som är baserade i en annan medlemsstat. För att ta itu med dessa problem på den inre marknaden och säkerställa större konsekvens och förutsägbarhet är det lämpligt att de kriterier och faktorer som ska analyseras vid bedömningen av utländska investeringar fastställs genom unionsåtgärder.

(9) För att säkerställa en konsekvent strategi för granskning av utländska investeringar i hela unionen bör alla medlemsstater vara skyldiga att granska utländska investeringar med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning. De centrala delarna i de nationella granskningssystemen bör därför harmoniseras. Denna minimiharmonisering inbegriper omfattningen av de investeringar som ska granskas, granskningsförfarandets viktigaste inslag och samspelet mellan det nationella systemet och unionens samarbetsstruktur. Vidare bör medlemsstaterna också kunna utvidga omfattningen av sina nationella granskningssystem till att täcka andra typer av utländska investeringar, utländska investeringar i andra sektorer, ytterligare unionsobjekt eller ekonomisk verksamhet som den berörda medlemsstaten anser vara av avgörande betydelse för dess säkerhet eller allmänna ordning. När de gör detta bör en sådan granskning också vara förenlig med bestämmelserna i denna förordning.

(10) Förordning (EU) 2019/452 omfattar endast utländska direktinvesteringar från tredjeländer till unionen. Det är dock nödvändigt att utvidga samarbetsstrukturens omfattning till att även täcka investeringar som görs mellan medlemsstater där investeraren i en medlemsstat direkt eller indirekt kontrolleras av en utländsk enhet, oavsett om den slutliga ägaren är belägen i unionen eller någon annanstans. Denna utvidgade omfattning är särskilt lämplig för att säkerställa att alla investeringar som skapar en varaktig förbindelse mellan den utländska investeraren och unionsobjektet, oavsett om de utförs direkt av en utländsk investerare eller via en enhet som är etablerad i unionen och kontrolleras av en utländsk investerare, fångas upp och bedöms på ett konsekvent sätt. Detta bör främja konsekvens och förutsägbarhet i medlemsstaternas granskningsregler, vilket i sin tur kommer att minska efterlevnadskostnaderna för utländska investerare och begränsa incitamenten att rikta investeringar till medlemsstater där sådana transaktioner inte omfattas.

(11) Investeringar i unionsobjekt som görs av utländska investerare, inbegripet investeringar som görs via en kontrollerad enhet i unionen, kan skapa särskilda risker för säkerheten och den allmänna ordningen i unionen och dess medlemsstater. Sådana investeringsrelaterade risker bör inte föreligga och behöver därför inte hanteras i fråga om en investering som endast involverar enheter där det inte finns något ägande eller någon kontroll av utländska investerare eller någon koppling till eller något inflytande från utländska investerare, inbegripet när en utländsk investerare deltar i unionsenheten utan att ha ett kontrollerande intresse. Det är nödvändigt att undvika skillnader i de regler som är tillämpliga på behandlingen av utländska investeringar, oavsett om de görs direkt från länder utanför unionen eller via en enhet som redan är etablerad i unionen, för att säkerställa en enhetlig ram för granskning av investeringar och en enhetlig kontrollmekanism i unionen. En sådan ram återspeglar vikten av att skydda säkerhet och allmän ordning och är uteslutande inriktad på risker som kan uppstå till följd av investeringar som involverar utländska enheter. Medlemsstaterna bör därför åtminstone säkerställa att granskning sker av utländska investeringar som rör projekt eller program av unionsintresse eller där unionsobjektet är verksamt på områden där en utländsk investering kan inverka på säkerhet eller allmän ordning i mer än en medlemsstat. Medlemsstaterna bör också kunna granska andra typer av

utländska investeringar. När de gör detta bör en sådan granskning också vara förenlig med bestämmelserna i denna förordning. Transaktioner utan inblandning av en utländsk investerare eller i vilka graden av utländsk inblandning inte leder till direkt eller indirekt kontroll av unionsenheten omfattas inte av denna förordning.

(12) Granskning av utländska investeringar bör genomföras i enlighet med denna förordning, med beaktande av all tillgänglig faktainformation och i enlighet med proportionalitetsprincipen och andra principer som anges i fördragen. Vidare bör granskningen av sådana utländska investeringar som utförs via i unionen etablerade dotterföretag till de utländska investerarna alltid uppfylla de krav som följer av unionsrätten, särskilt fördragsbestämmelserna om etableringsfrihet och fri rörlighet för kapital, såsom de tolkas enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis och i överensstämmelse med målet att upprätthålla en öppen och inkluderande inre marknad. Alla inskränkningar av etableringsfriheten och den fria rörligheten för kapital i unionen, inbegripet granskning och de åtgärder som följer av granskning, såsom riskreducerande åtgärder och förbud, bör grundas på ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse och bör vara lämpliga och nödvändiga i enlighet med domstolens rättspraxis. Vid bedömningen av om en inskränkning är motiverad och proportionerlig bör samtidigt särdragen hos investeringar inom unionen som görs via ett dotterföretag till en utländsk investerare kunna beaktas vid bedömningen av sådana inskränkningar av etableringsfriheten eller den fria rörligheten för kapital, inbegripet i relevanta fall i yttranden från kommissionen som antas i enlighet med denna förordning. Detta bör ske med beaktande av integreringen av medlemsstaternas system i den unionsomfattande samarbetsstrukturen.

(13) För att den samarbetsstruktur som fastställs i denna förordning ska kunna fungera effektivt och ändamålsenligt är det nödvändigt att fastställa en minsta gemensam omfattning på den typ av utländska investeringar som alla medlemsstater bör anmäla till samarbetsstrukturen. Det bör stå medlemsstaterna fritt att anmäla utländska investeringar som inte omfattas av denna förordning.

(14) Det är också nödvändigt att göra den medlemsstat där en utländsk investering planeras eller fullbordas mer ansvarig inför kommissionen och de medlemsstater som uttryckt vederbörligen motiverade farhågor för unionens eller deras allmänna ordning eller säkerhet.

(15) Den gemensamma ram som anges i denna förordning bör inte inverka på det faktum att skyddet av den nationella säkerheten är varje medlemsstats eget ansvar, såsom anges i artikel 4.2 i EU-fördraget. Den bör inte heller inverka på skyddet av deras väsentliga säkerhetsintressen i enlighet med artikel 346 i EUF-fördraget.

(16) Utländska investeringar som etablerar eller upprätthåller varaktiga och direkta förbindelser mellan investerare från tredjeländer (inbegripet statliga organ) och objekt i unionen som bedriver ekonomisk verksamhet i en medlemsstat bör omfattas av denna förordning. Detta bör gälla om dessa investeringar görs direkt från tredjeländer eller av en enhet i unionen som kontrolleras av utländska aktörer. Ramen bör dock inte omfatta förvärv av företagsvärdepapper som enbart utgör finansiella investeringar utan avsikt att påverka ledningen och kontrollen av företaget (portföljinvesteringar). Omstruktureringar inom en koncern eller en sammanslagning av fler än en juridisk person till en enda juridisk person utgör inte en utländsk investering, förutsatt att utländska investerares aktieinnehav inte ökar eller att transaktionen inte medför

ytterligare rättigheter som kan leda till en förändring av en eller flera utländska investerares faktiska deltagande i ledningen eller kontrollen av ett unionsobjekt.

(17) Utländska nyetableringsinvesteringar innebär att en utländsk investerare eller en utländsk investerares dotterföretag i unionen inrättar nya anläggningar eller ett nytt företag i unionen. Utländska nyetableringsinvesteringar bör omfattas av denna förordning i den mån som en medlemsstat anser dem vara relevanta vid granskningen av utländska investeringar, eftersom de etablerar varaktiga och direkta förbindelser mellan en utländsk investerare och sådana anläggningar eller sådana företag. Genom att inrätta nya anläggningar kan en utländsk investerare dessutom påverka säkerheten och den allmänna ordningen, inbegripet när denna risk rör väsentliga insatsvaror i ekonomin. Medlemsstaterna uppmuntras därför att inkludera utländska nyetableringsinvesteringar i omfattningen av transaktioner som täcks av deras granskningssystem, särskilt när sådana investeringar görs i sektorer som är relevanta för deras säkerhet eller allmänna ordning eller när investeringarna uppvisar egenskaper i fråga om exempelvis storlek eller väsentlig karaktär av betydelse för deras säkerhet eller allmänna ordning.

(18) För att säkerställa konsekventa och förutsägbara granskningsprocesser är det lämpligt att fastställa de viktigaste inslagen i de granskningssystem som ska genomföras av medlemsstaterna. Dessa inslag bör åtminstone inbegripa omfattningen av de transaktioner för vilka ett tillståndskrav ska gälla, tidsfrister för granskning och en möjlighet för de företag som berörs av ett granskningsbeslut att överklaga beslutet. Regler och förfaranden för granskningssystem bör vara transparenta och bör inte diskriminera mellan tredjeländer.

(19) Den samarbetsstruktur som fastställs i förordning (EU) 2019/452 gör det möjligt för medlemsstaterna att samarbeta och hjälpa varandra när en utländsk direktinvestering i en medlemsstat skulle kunna inverka på säkerhet eller allmän ordning i andra medlemsstater eller på projekt eller program av unionsintresse. Denna struktur har hittills visat sig vara mycket användbar, varför den bör bibehållas och stärkas inom ramen för denna förordning.

(20) För att säkerställa att utländska investeringar som sannolikt inverkar negativt på säkerhet eller allmän ordning i unionen identifieras på ett adekvat sätt bör medlemsstaterna granska utländska investeringar om unionsobjektet ingår i eller deltar i ett projekt eller program av unionsintresse eller om unionsobjektets ekonomiska verksamhet avser teknik, tillgångar, anläggningar, utrustning, nät, system eller tjänster av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen. Utöver dessa kriterier bör granskningssystemen kunna tillämpas på andra sektorer, unionsobjekt eller ekonomiska verksamheter som den berörda medlemsstaten anser vara kritiska för dess säkerhet eller allmänna ordning.

(21) För att säkerställa att samarbetsstrukturen endast inriktas på utländska investeringar där den utländska investerarens eller unionsobjektets egenskaper sannolikt inverkar på säkerheten eller den allmänna ordningen, är det lämpligt att fastställa riskbaserade villkor för när anmälningar av utländska investeringar som är föremål för granskning i en medlemsstat ska skickas till övriga medlemsstater och kommissionen. Även om en utländsk investering inte uppfyller något av villkoren bör den medlemsstat där den utländska investeringen granskas kunna anmäla den utländska investeringen till övriga medlemsstater och kommissionen, inbegripet om unionsobjektet har betydande verksamhet i andra medlemsstater eller ingår i en koncern som har flera företag i olika medlemsstater.

(22) För att säkerställa att den sannolika inverkan av en utländsk investering på en eller flera medlemsstaters säkerhet eller allmänna ordning identifieras på ett adekvat sätt bör medlemsstaterna kunna lämna synpunkter till en medlemsstat där en utländsk investering planeras eller har fullbordats, även om den medlemsstaten inte granskar den utländska investeringen eller om den utländska investeringen granskas men inte anmäls till samarbetsstrukturen. Medlemsstaternas begäranden om information, svar och synpunkter bör samtidigt anmälas till kommissionen.

(23) För att säkerställa att den sannolika inverkan av en utländsk investering på säkerhet eller allmän ordning i fler än en medlemsstat eller i unionen som helhet identifieras på ett adekvat sätt bör kommissionen kunna avge ett yttrande i den mening som avses i artikel 288 i EUF-fördraget till den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats, även om den utländska investeringen inte granskas i den medlemsstaten eller om den utländska investeringen granskas men inte anmäls till samarbetsstrukturen.

(24) För att möjliggöra skydd av säkerhet eller allmän ordning om den sannolika inverkan härrör från en utländsk investering i ett unionsobjekt som står för utveckling, underhåll eller förvärv av infrastruktur, teknik eller insatsvaror som är av kritisk betydelse för unionen som helhet, bör kommissionen även i detta fall ha rätt att avge ett yttrande. Detta skulle ge kommissionen ett verktyg för att skydda projekt och program som tjänar unionen som helhet och ger ett viktigt bidrag till unionens säkerhet eller allmänna ordning. Ett yttrande från kommissionen som identifierar den sannolika inverkan på projekt eller program av unionsintresse med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning bör meddelas alla medlemsstater.

(25) Vidare bör kommissionen kunna anta ett yttrande riktat till alla medlemsstater om den identifierar flera utländska investeringar som sammantaget sannolikt kommer att inverka på säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen. Detta kan särskilt vara fallet när flera utländska investeringar har jämförbara egenskaper. Detta inbegriper fall när de utländska investeringarna görs av samma utländska investerare eller av utländska investerare som utgör liknande risker, eller om flera utländska investeringar avser samma objekt eller samma infrastruktur, inbegripet transeuropeisk infrastruktur för transport, energi och kommunikation. Medlemsstaterna och kommissionen bör diskutera riskanalysen och möjliga sätt att hantera de risker som identifierats i yttrandet.

(26) För att skydda säkerheten eller den allmänna ordningen och samtidigt ge investerarna större säkerhet bör medlemsstaterna ha möjlighet att lämna synpunkter och kommissionen ha möjlighet att avge ett yttrande om utländska investeringar som har fullbordats men inte anmälts upp till 15 månader efter det att den utländska investeringen fullbordats.

(27) För större klarhet bör projekt eller program av unionsintresse förtecknas i bilaga I. Förteckningen bör inbegripa transeuropeiska nät för transport, energi och kommunikation som blir föremål för utländska investeringar och program som ger finansiering till forskning och utveckling avseende verksamhet av betydelse för säkerhet eller allmän ordning i unionen. På grund av dessa projekts och programs betydelse för säkerheten och den allmänna ordningen i unionen bör medlemsstaterna granska utländska investeringar i unionsföretag som ingår i eller deltar i dessa projekt eller program, inbegripet sådana som får finansiering från unionen.

(28) För att säkerställa att den sannolika inverkan av en utländsk investering på en eller flera medlemsstaters säkerhet eller allmänna ordning hanteras på ett adekvat sätt, bör

en medlemsstat som mottar vederbörligen motiverade synpunkter från andra medlemsstater eller ett yttrande från kommissionen ta största möjliga hänsyn till sådana synpunkter eller yttranden, även när den anser att dess egen säkerhet eller allmänna ordning inte berörs. Medlemsstaten bör vid behov samordna med kommissionen och de berörda medlemsstaterna och ge dem skriftlig återkoppling om det beslut som fattats och hur synpunkterna och yttrandet har beaktats i största möjliga utsträckning. Det slutliga beslutet om utländska investeringar bör endast åligga den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas.

(29) För att samarbetsstrukturen ska fungera effektivt är det viktigt att kräva att den medlemsstat som anmäler en utländsk investering till samarbetsstrukturen lämnar en miniminivå av information i ett standardiserat format. Om ett samarbete gäller en utländsk investering som inte anmälts till samarbetsstrukturen bör den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats kunna lämna minst samma miniminivå av information. Kommissionen och medlemsstaterna bör kunna begära ytterligare information från den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas. En sådan begäran om ytterligare information bör vara vederbörligen motiverad, begränsas till den information som är nödvändig för att medlemsstaterna ska kunna lämna synpunkter eller för att kommissionen ska kunna avge ett yttrande, stå i proportion till syftet med begäran och inte vara orimligt betungande för den anmälande medlemsstaten.

(30) För att säkerställa att samarbetet bygger på fullständig och korrekt information bör en utländsk investerare eller ett företag lämna all relevant information som begärs av den medlemsstat där de är etablerade eller den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas. Under exceptionella omständigheter, när en medlemsstat trots att den gjort sitt yttersta inte kan inhämta den information som begärts av en annan medlemsstat eller av kommissionen, bör den utan dröjsmål underrätta dem om detta. I ett sådant fall bör synpunkter från en annan medlemsstat eller yttranden från kommissionen inom ramen för samarbetsstrukturen baseras på den information som finns tillgänglig för dem.

(31) För att säkerställa att samarbetsstrukturen endast används för att skydda säkerhet eller allmän ordning bör medlemsstaterna vederbörligen motivera varje begäran om information om en specifik utländsk investering i en annan medlemsstat och alla synpunkter som de lämnar till den medlemsstaten. Samma krav gäller när kommissionen begär information om en särskild utländsk investering eller avger ett yttrande riktat till en medlemsstat.

(32) Medlemsstaterna eller i tillämpliga fall kommissionen kan beakta relevant information som mottagits från ekonomiska aktörer, civilsamhällesorganisationer eller arbetsmarknadsparter (till exempel fackföreningar) och som rör en utländsk investering som sannolikt inverkar negativt på säkerhet eller allmän ordning.

(33) En medlemsstat där en utländsk investering planeras eller har fullbordats bör kunna informera andra medlemsstater eller kommissionen om den önskar att de ytterligare ska studera en eller flera aspekter av en utländsk investering som bedöms inom ramen för samarbetsstrukturen eller får kännedom om nya omständigheter eller ny information som kan påverka bedömningen av den utländska investeringen. De övriga medlemsstaterna och kommissionen bör då kunna beviljas ytterligare tid för att komplettera sin bedömning av den utländska investeringen.

(34) För att säkerställa samarbetsstrukturens effektivitet och ändamålsenlighet är det nödvändigt att anpassa tidsfrister och förfaranden när flera utländska investeringar

som är kopplade till samma bredare transaktion granskas i flera medlemsstater. När det gäller sådana transaktioner som omfattar flera länder bör sökanden samtidigt lämna in de olika ansökningarna om tillstånd i de berörda medlemsstaterna. Vidare bör dessa medlemsstater samtidigt anmäla ansökningarna till samarbetsstrukturen. För att säkerställa en effektiv hantering av dessa transaktioner som omfattar flera länder bör de berörda medlemsstaterna samordna sig och komma överens om huruvida de utländska investeringarna är anmälningsbara och i vilka fall de bör anmälas. Dessutom bör de berörda medlemsstaterna också samordna det slutliga beslutet. Om de berörda medlemsstaterna avser att tillåta den utländska investeringen med vissa villkor bör de säkerställa att dessa villkor är förenliga med varandra och hantera gränsöverskridande risker på ett adekvat sätt. Innan en utländsk investering förbjuds bör de berörda medlemsstaterna överväga huruvida ett villkorligt tillstånd med samordnade åtgärder och en samordnad efterlevnadskontroll inte är tillräckligt för att hantera den sannolika inverkan på säkerhet eller allmän ordning. Kommissionen bör kunna delta i sådan samordning.

(35) För att säkerställa en konsekvent strategi för granskning av investeringar i hela unionen är det väsentligt att de standarder och kriterier som används för att bedöma sannolika risker för säkerheten och den allmänna ordningen är de som fastställs på unionsnivå i denna förordning. Dessa bör inbegripa inverkan på kritisk infrastrukturs säkerhet, integritet och funktion, tillgång till kritisk teknik (inbegripet viktig möjliggörande teknik) och fortsatt försörjning med insatsvaror som är kritiska för säkerhet eller allmän ordning, där avbrott, fel, förlust eller förstörelse när det gäller sådan infrastruktur och teknik och sådana insatsvaror skulle få en betydande inverkan på säkerheten och den allmänna ordningen i en eller flera medlemsstater eller i unionen som helhet. I detta avseende bör medlemsstaterna och kommissionen också ta hänsyn till sammanhanget och omständigheterna kring den utländska investeringen. Detta bör särskilt inbegripa huruvida en investerare kontrolleras direkt eller indirekt, till exempel genom betydande finansiering, av ett tredjelands regering eller medverkar i arbetet med att uppnå tredjeländers politiska mål eller för att underlätta deras militära kapacitet. I detta sammanhang bör medlemsstaterna och kommissionen i tillämpliga fall också överväga varför den utländska investeraren, dennes verkliga huvudman eller något av dennes dotterföretag eller en person som agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från en sådan utländsk investerare omfattas av någon typ av restriktiva åtgärder från unionens sida i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget.

(36) Om den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas anser att en utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning i unionen, bör det krävas att den medlemsstaten vidtar lämpliga åtgärder för att minska riskerna, om sådana åtgärder är tillgängliga och om den anser dem adekvata, med största möjliga hänsyn till de synpunkter som lämnats av andra medlemsstater och kommissionens yttrande, i tillämpliga fall. Utländska investeringar bör förbjudas endast i undantagsfall och när andra riskreducerande åtgärder eller andra åtgärder som är tillgängliga enligt unionsrätten eller nationell rätt än de åtgärder som föreskrivs enligt granskningssystemet inte är tillräckliga för att minska inverkan på säkerhet eller allmän ordning.

(37) För att stödja genomförandet av samarbetsstrukturen och främja utbytet av god praxis mellan medlemsstaterna bör den expertgrupp för granskning av utländska investeringar som inrättats i enlighet med förordning (EU) 2019/452 bibehållas.

(38) Medlemsstaterna bör anmäla sina granskningssystem och alla ändringar av dem till kommissionen. De bör årligen rapportera till allmänheten om tillämpningen av sina

granskningssystem och om relevant utveckling av lagstiftningen och granskningsmyndighetens verksamhet, inbegripet aggregerade uppgifter om granskade transaktioner, resultatet av granskningsförfaranden, nationaliteten hos parterna i utländska investeringar och de ekonomiska sektorer där dessa transaktioner ägt rum.

(39) För att samarbetsstrukturen ska fungera effektivt bör de kontaktpunkter som inrättats av medlemsstaterna och kommissionen inordnas på lämpligt sätt inom respektive förvaltning. Kontaktpunkterna bör ha den kvalificerade personal och de befogenheter som krävs för att kunna utföra sitt arbete inom ramen för samarbetsstrukturen och säkerställa en korrekt hantering av konfidentiella uppgifter.

(40) Medlemsstaterna och kommissionen bör uppmanas att samarbeta med de ansvariga myndigheterna i likasinnade tredjeländer i frågor som rör granskning av utländska investeringar som skulle kunna inverka på säkerhet eller allmän ordning. Syftet med ett sådant administrativt samarbete bör vara att stärka effektiviteten i ramen för medlemsstaternas granskning av utländska investeringar och i medlemsstaternas och kommissionens samarbete i enlighet med denna förordning. Kommissionen bör hållas underrättad om sådana bilaterala kontakter i den mån de rör systemomfattande frågor i samband med granskning av investeringar. Det bör också vara möjligt för kommissionen att övervaka utvecklingen avseende granskningssystem i tredjeländer.

(41) Medlemsstaterna och kommissionen bör säkerställa konfidentialiteten för de uppgifter som de lämnar eller tar emot vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med nationell rätt och unionsrätten. Om ett obehörigt utlämnande av uppgifter i varierande utsträckning skulle skada Europeiska unionens eller en eller flera medlemsstaters intressen, bör uppgifternas upphovsman klassificera uppgifterna i enlighet med nationell rätt och unionsrätten. När medlemsstaterna och kommissionen besvarar en begäran om tillgång till handlingar som behandlas i enlighet med denna förordning ska de samordna och tillhandahålla åtminstone den skyddsnivå för skyddade intressen som finns tillgänglig enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1049/2001[5], i syfte att skydda syftet med utredningar. Kommissionen bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa skyddet av konfidentiella uppgifter i enlighet med särskilt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443[6] och kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444[7]. På liknande sätt bör medlemsstaterna och kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse[8]. Här ingår i synnerhet skyldigheten att inte placera säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller besluta att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen. Alla känsliga men inte säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter eller

---

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

6 Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

7 Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

8 Avtal mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse (EUT C 202, 8.7.2011, s. 13).

uppgifter som lämnas på konfidentiell basis bör hanteras som sådana av myndigheterna.

(42) All behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning bör vara förenlig med de tillämpliga reglerna om skydd av personuppgifter. Behandling av personuppgifter som utförs av kontaktpunkter och andra enheter i medlemsstaterna bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[9]. Kommissionens behandling av personuppgifter bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[10].

(43) Kommissionen bör utarbeta en årlig rapport om genomförandet av denna förordning och lägga fram den för Europaparlamentet och rådet. För att öka transparensen bör rapporten offentliggöras. Rapporten bör bland annat grunda sig på alla rapporter som lämnats in av medlemsstaterna till kommissionen på konfidentiell basis, med vederbörlig hänsyn till behovet av att skydda konfidentialiteten för vissa uppgifter, särskilt om offentliggörandet av uppgifter skulle kunna inverka på säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen eller äventyra affärshemligheter.

(44) Kommissionen bör utvärdera denna förordnings funktion och ändamålsenlighet fem år efter den dag då den börjat tillämpas och vart femte år därefter, och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Rapporten bör innehålla en bedömning av huruvida denna förordning bör ändras. Om det i rapporten föreslås att denna förordning ska ändras kan rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

(45) Unionens och medlemsstaternas genomförande av denna förordning bör uppfylla de relevanta villkor för införande av restriktiva åtgärder med hänsyn till säkerhet och allmän ordning som anges i WTO-avtalen, däribland i synnerhet artiklarna XIV a och XIVa i allmänna tjänstehandelsavtalet[11] (Gats). Genomförandet bör också vara förenligt med unionsfördragen och överensstämma med åtaganden enligt andra handels- och investeringsavtal i vilka unionen eller medlemsstaterna är parter och handels- och investeringsarrangemang till vilka unionen eller medlemsstaterna är anslutna.

(46) Om en utländsk direktinvestering utgör en koncentration som omfattas av rådets förordning (EG) nr 139/2004[12], bör tillämpningen av den här förordningen inte påverka tillämpningen av artikel 21.4 i förordning (EG) nr 139/2004. Den här förordningen och artikel 21.4 i förordning (EG) nr 139/2004 bör tillämpas på ett konsekvent sätt. I den utsträckning som de två förordningarnas tillämpningsområden överlappar varandra bör de skäl för granskning som anges i artikel 12 i den här

---

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

10 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

11 Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3).

12 Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

förordningen och begreppet legitima intressen enligt artikel 21.4 tredje stycket i förordning (EG) nr 139/2004 tolkas på ett konsekvent sätt, utan att det inverkar på bedömningen av huruvida de nationella åtgärder som syftar till att skydda dessa intressen är förenliga med unionsrättens allmänna principer och övriga bestämmelser.

(47) Denna förordning bör inte påverka unionens regler om tillsynsbedömning av förvärv av kvalificerade innehav inom finanssektorn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG[13], 2013/36/EU[14] och 2014/65/EU[15], som är ett separat förfarande med ett specifikt mål.

(48) Tillämpningen av denna förordning bör vara förenlig med och inte påverka andra anmälnings- och tillståndsförfaranden som anges i unionsrätten. Kommissionen bör kunna använda den information som medlemsstaterna anmält till samarbetsstrukturen vid utövandet av sin uppgift att övervaka tillämpningen av unionsrätten i enlighet med artikel 17 i EU-fördraget.

(49) I syfte att beakta utvecklingen i fråga om projekt eller program av unionsintresse och anpassa förteckningen över teknik, tillgångar, anläggningar, utrustning, nät, system, tjänster och ekonomisk verksamhet av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till denna förordning. Förteckningen över projekt och program av unionsintresse enligt bilaga I bör omfatta projekt eller program som omfattas av EU-rätten och som avser utveckling, underhåll eller förvärv av kritisk infrastruktur, kritisk teknik eller kritiska insatsvaror som är väsentliga för säkerheten eller den allmänna ordningen. Förteckningen enligt bilaga II över teknik, tillgångar, anläggningar, utrustning, nät, system, tjänster och ekonomisk verksamhet av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen bör omfatta områden där en utländsk investering kan inverka på säkerhet eller allmän ordning i mer än en medlemsstat eller i unionen som helhet via ett unionsobjekt som inte deltar i eller tar emot medel från ett projekt eller program av unionsintresse. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[16]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller det formulär som ska användas för att lämna en miniminivå av information om utländska investeringar, bör kommissionen tilldelas

---

13 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

14 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

15 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

16 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[17].

(51) Förordning (EU) 2019/452 bör upphävas. För att ge medlemsstater och enheter tillräckligt med tid för att förbereda sig för genomförandet bör denna förordning tillämpas från och med den [lägg till datum: 15 månader efter ikraftträdandet]. Under övergångsperioden mellan ikraftträdandet och tillämpningen av den här förordningen bör förordning (EU) 2019/452 fortsätta att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs en unionsram för medlemsstaternas granskning av utländska investeringar på deras territorium med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.

2. I denna förordning fastställs en samarbetsstruktur som gör att medlemsstaterna och kommissionen kan utbyta information om utländska investeringar, bedöma deras potentiella inverkan på säkerheten eller den allmänna ordningen och identifiera potentiella problem som den medlemsstat som granskar den utländska investeringen ska ta itu med.

3. Medlemsstaterna får anta eller behålla nationella bestämmelser på områden som inte samordnas genom denna förordning.

4. Denna förordning påverkar inte varje medlemsstats eget ansvar att upprätthålla sin nationella säkerhet, såsom anges i artikel 4.2 i EU-fördraget, eller varje medlemsstats rätt att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen i enlighet med artikel 346 i EUF-fördraget.

5. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas skyldigheter enligt fördragen, särskilt artiklarna 49 och 63 i EUF-fördraget. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning är förenliga med dessa skyldigheter. Denna förordning påverkar inte kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget att säkerställa att unionsrätten följs.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

[17] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(1) *utländsk investering*: en utländsk direktinvestering eller en investering inom unionen med utländsk kontroll, som möjliggör ett faktiskt deltagande i ledningen eller kontrollen av ett unionsobjekt.

(2) *utländsk direktinvestering*: en investering av vilket slag som helst som görs av en utländsk investerare för att etablera eller upprätthålla varaktiga och direkta förbindelser mellan den utländska investeraren och ett befintligt unionsobjekt eller ett unionsobjekt som ska inrättas, och till vilket den utländska investeraren tillhandahåller kapital för bedrivande av ekonomisk verksamhet i en medlemsstat.

(3) *investering inom unionen med utländsk kontroll*: en investering av vilket slag som helst som görs av en utländsk investerare via den utländska investerarens dotterföretag i unionen och som syftar till att etablera eller upprätthålla varaktiga och direkta förbindelser mellan den utländska investeraren och ett befintligt unionsobjekt eller ett unionsobjekt som ska inrättas, och till vilket den utländska investeraren tillhandahåller kapital för bedrivande av ekonomisk verksamhet i en medlemsstat.

(4) *ansökan om tillstånd*: inlämning, inom ramen för ett granskningssystem som inrättats i enlighet med artikel 3, av en ansökan om tillstånd till en utländsk investering som omfattas av ett krav på tillstånd.

(5) *anmälningsbar investering*: en utländsk investering som uppfyller minst ett av villkoren i artikel 5.

(6) *utländsk investerare*: antingen

(a) en fysisk person från ett tredjeland, eller

(b) ett företag eller en enhet som etablerats eller bildats på annat sätt enligt lagstiftningen i ett tredjeland.

(7) *utländsk investerares dotterföretag i unionen*: ett ekonomiskt aktivt företag som är etablerat enligt lagstiftningen i en medlemsstat och som uppfyller villkoren i artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013[18] och direkt eller indirekt kontrolleras av en utländsk investerare.

(8) *unionsobjekt*: ett företag som är etablerat enligt en medlemsstats lagstiftning.

(9) *unionsobjekt som är ekonomiskt verksamt inom något av de områden som förtecknas i bilaga II*: ett unionsobjekt som är verksamt eller avser att vara verksamt på de områden inom teknik, tillgångar, anläggningar, utrustning, nät, system, tjänster och ekonomisk verksamhet av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen som förtecknas i bilaga II, inbegripet i form av ägande, användning, produktion eller leverans inom något av dessa områden.

(10) *sökande som ansöker om tillstånd*: den eller de parter i en utländsk investeringstransaktion som ansöker om tillstånd hos den relevanta granskningsmyndigheten.

(11) *tredjeland*: en jurisdiktion som inte är medlem i unionen.

(12) *granskning*: ett förfarande som gör det möjligt för en medlemsstat att med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning bedöma, utreda, ge tillstånd till, förbjuda eller avveckla

[18] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

utländska investeringar eller ge tillstånd till sådana investeringar förutsatt att de omfattas av riskreducerande åtgärder.

(13) *granskningssystem*: ett instrument med allmän tillämplighet, till exempel en lag eller annan författning, inbegripet åtföljande administrativa krav, genomföranderegler eller riktlinjer, där villkor och förfaranden för granskning av utländska investeringar med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning fastställs.

(14) *granskningsbeslut*: en åtgärd som antas av en granskningsmyndighet genom tillämpning av ett granskningssystem och som anger att en utländsk investering ska tillåtas, tillåtas med förbehåll för riskreducerande åtgärder, förbjudas eller avvecklas.

(15) *granskningsmyndighet* eller *granskningsmyndigheter*: den eller de myndigheter som en medlemsstat har utsett för att granska utländska investeringar.

(16) *fullbordande*: den tidpunkt då det sista villkoret har uppfyllts i samband med ett investeringsbeslut av parterna i en utländsk investeringstransaktion.

(17) *samarbetsstruktur*: ett samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen om utländska investeringar i enlighet med denna förordning.

(18) *projekt eller program av unionsintresse*: projekt eller program som omfattas av unionsrätten, som avser utveckling, underhåll eller förvärv av kritisk infrastruktur, kritisk teknik eller kritiska insatsvaror av väsentlig betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen och som förtecknas i bilaga I.

(19) *anmälande medlemsstat*: en medlemsstat som har anmält en anmälningsbar investering till samarbetsstrukturen i enlighet med artikel 5.

(20) *transaktion som omfattar flera länder*: en utländsk investering som omfattas av granskningssystem i flera medlemsstater.

(21) *anmälan som omfattar flera länder*: en anmälningsbar investering som flera medlemsstater är skyldiga att anmäla till samarbetsstrukturen.

(22) *riskreducerande åtgärd*: varje villkor för att upphäva en utländsk investerings sannolika negativa inverkan på säkerhet eller allmän ordning.

(23) *kontaktpunkt*: den person eller enhet som utsetts av en medlemsstat för att, på granskningsmyndighetens vägnar, anmäla anmälningsbara investeringar till samarbetsstrukturen och ta emot och sända all kommunikation om utländska investeringar som omfattas av denna förordning till samarbetsstrukturen.

KAPITEL 2
NATIONELLA GRANSKNINGSSYSTEM

Artikel 3

Inrättande av granskningssystem

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett granskningssystem i enlighet med denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det granskningssystem som avses i punkt 1 tillämpas åtminstone på investeringar som omfattas av ett krav på tillstånd enligt artikel 4.4.

3. Varje medlemsstat ska till kommissionen anmäla de åtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 senast den [datum: 15 månader efter ikraftträdandet]. Medlemsstaterna

ska därefter till kommissionen anmäla alla ändringar av sina granskningssystem inom 30 dagar efter antagandet av ändringen.

4. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över medlemsstaternas granskningssystem senast tre månader efter mottagandet av alla de anmälningar som avses i punkt 3 eller senast den [datum: 21 månader efter ikraftträdandet], beroende på vilket som inträffar först. Kommissionen ska hålla den förteckningen uppdaterad.

Artikel 4

Minimikrav

1. Regler och förfaranden för granskningssystem, och åtgärder som vidtas i enlighet med sådana regler och förfaranden, ska vara förenliga med unionsrätten, vara transparenta och får inte diskriminera mellan tredjeländer eller mellan de medlemsstater där den utländska investerarens dotterföretag i unionen är etablerat.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras granskningssystem uppfyller följande krav:

   (a) Adekvata förfaranden ska fastställas för att granskningsmyndigheten ska kunna avgöra om den har jurisdiktion över en utländsk investering som det ansökts om tillstånd för och genomföra en inledande granskning, vid behov åtföljd av en fördjupad utredning för att fastställa om den utländska investeringen sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning. Syftet med den fördjupade utredningen ska i synnerhet vara att avgöra om ett sådant granskningsbeslut som avses i artikel 14.1 är lämpligt och att fastställa dess innehåll.

   (b) Granskningsmyndigheten ska övervaka och säkerställa efterlevnaden av granskningssystemet och granskningsbesluten. Den ska särskilt införa adekvata förfaranden för att identifiera och förhindra kringgående av granskningssystemet och granskningsbesluten.

   (c) Granskningsmyndigheten ska ha befogenhet att inleda en granskning av utländska investeringar på eget initiativ under minst 15 månader efter fullbordandet av en utländsk investering som inte omfattas av ett krav på tillstånd, om granskningsmyndigheten har skäl att anse att den utländska investeringen kan inverka på säkerhet eller allmän ordning.

   (d) Konfidentiella uppgifter, inklusive kommersiellt känsliga uppgifter, som görs tillgängliga för den medlemsstat som utför granskningen ska skyddas.

   (e) Utländska investerare, utländska investerares dotterföretag i unionen via vilka en utländsk investering görs och företag som berörs av ett granskningsbeslut ska ha möjlighet att begära rättslig prövning av granskningsbeslutet.

   (f) En årlig rapport ska offentliggöras med information om relevant lagstiftningsutveckling i medlemsstaten och aggregerade och anonymiserade uppgifter om granskade investeringar, inbegripet resultat av granskningsbeslut, nationalitet eller etableringsland, beroende på vad som är tillämpligt, för parter i de investeringar som anmälts till granskningsmyndigheten och de ekonomiska sektorer där dessa transaktioner ägt rum.

   (g) Utländska investeringar som omfattas av ett krav på tillstånd enligt punkt 4 ska av den sökande som ansöker om tillstånd inges till granskningsmyndigheten och ska granskas innan den utländska investeringen fullbordas.

(h) Granskningsmyndigheten ska ha befogenhet att ålägga riskreducerande åtgärder, att förbjuda eller avveckla utländska investeringar som omfattas av ett krav på tillstånd enligt punkt 4 och som inte ingetts eller ingetts efter fullbordandet och att, i tillämpliga fall, på ett ändamålsenligt sätt hantera konsekvenserna av bristande efterlevnad av de riskreducerande åtgärderna.

(i) Adekvata förfaranden ska fastställas för anmälan av anmälningsbara investeringar till samarbetsstrukturen enligt artikel 5.

3. Innan medlemsstaterna beslutar att ge tillstånd till en utländsk investering med förbehåll för riskreducerande åtgärder eller att förbjuda en utländsk investering, ska de underrätta den sökande som ansöker om tillstånd och ange de skäl som ligger till grund för deras beslut, med förbehåll för skyddet av uppgifter vars utlämnande skulle strida mot säkerheten eller den allmänna ordningen i EU eller i en eller flera medlemsstater och utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten och nationell rätt om skydd av konfidentiella uppgifter. Medlemsstaterna ska ge den utländska investeraren möjlighet att lämna synpunkter innan ett sådant beslut fattas.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras granskningssystem inför ett krav på tillstånd för utländska investeringar om det unionsobjekt som är etablerat på deras territorium

(a) ingår i eller deltar i ett av de projekt eller program av unionsintresse som förtecknas i bilaga I, inbegripet som mottagare av medel enligt definitionen i artikel 2.53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046[19], eller

(b) är ekonomiskt verksamt inom något av de områden som förtecknas i bilaga II.

KAPITEL 3
UNIONENS SAMARBETSSTRUKTUR FÖR UTLÄNDSKA INVESTERINGAR SOM SANNOLIKT INVERKAR NEGATIVT PÅ SÄKERHET ELLER ALLMÄN ORDNING

Artikel 5

Anmälan av utländska investeringar

1. Medlemsstaterna ska genom samarbetsstrukturen till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla alla utländska investeringar i ett unionsobjekt som är etablerat på deras territorium och som

(a) uppfyller de villkor som anges i artikel 4.4 a, eller

(b) uppfyller de villkor som anges i artikel 4.4 b och något av följande villkor:

i) Den utländska investeraren eller den utländska investerarens dotterföretag i unionen kontrolleras direkt eller indirekt av ett tredjelands regering, däribland dess statliga organ, regionala eller lokala myndigheter

[19] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

eller väpnade styrkor och inbegripet genom ägarstruktur, betydande finansiering, särskilda rättigheter eller statligt utsedda direktörer eller chefer.

ii) Den utländska investeraren, en fysisk person eller enhet som kontrollerar den utländska investeraren, den utländska investerarens verkliga huvudman, något av den utländska investerarens dotterföretag eller varje annan part som ägs eller kontrolleras av eller agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från en sådan utländsk investerare, omfattas av restriktiva åtgärder från unionens sida i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget.

iii) Den utländska investeraren eller något av dennes dotterföretag har deltagit i en utländsk investering som tidigare granskats av en medlemsstat och som inte tillåtits eller som tillåtits med förbehåll för vissa villkor. För att fastställa detta ska den anmälande medlemsstaten förlita sig på information som den har tillgång till, inbegripet informationen i den säkra databas som upprättas i enlighet med artikel 7.10 och den information som lämnats av den utländska investeraren i denna fråga.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla alla utländska investeringar i ett unionsobjekt som är etablerat på deras territorium när de inleder en fördjupad utredning inom ramen för sina granskningsförfaranden. Vidare ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla alla utländska investeringar i ett unionsobjekt som är etablerat på deras territorium, när de i undantagsfall avser att ålägga en riskreducerande åtgärd eller att förbjuda transaktionen utan en fördjupad utredning.

3. Medlemsstaterna får anmäla alla utländska investeringar som inte uppfyller villkoren i punkterna 1 och 2 om den medlemsstat där unionsobjektet är etablerat anser att en utländsk investering skulle kunna vara av intresse för de andra medlemsstaterna och kommissionen med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning, inbegripet om unionsobjektet har betydande verksamhet i andra medlemsstater eller ingår i en koncern som har flera företag i olika medlemsstater som är ekonomiskt verksamma inom något av de områden som förtecknas i bilaga II.

Om en medlemsstat avser att anmäla en utländsk investering på sitt territorium som utgör en del av en transaktion som omfattar flera länder enligt artikel 6.2, ska den samordna sig med de övriga medlemsstater som mottagit en ansökan om tillstånd. De respektive medlemsstaterna ska anmäla transaktionen som omfattar flera länder och ska sträva efter att skicka sina anmälningar till samarbetsstrukturen samma dag.

Artikel 6

Innehåll i och förfaranden för anmälningar av utländska investeringar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en anmälan enligt artikel 5 innehåller den information som avses i artikel 10.1 och skickas till kommissionen och andra medlemsstater via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4

(a) när det gäller utländska investeringar som uppfyller något av villkoren i artikel 5.1 eller 5.3, inom 15 kalenderdagar från mottagandet av respektive ansökan om tillstånd,

(b) när det gäller utländska investeringar som uppfyller villkoren i artikel 5.2, inom 60 kalenderdagar från mottagandet av ansökan om tillstånd.

2. Följande förfaranden ska tillämpas på transaktioner som omfattar flera länder:

(a) Sökande som ansöker om tillstånd ska inge sina ansökningar om tillstånd i alla relevanta medlemsstater samma dag, och varje ansökan om tillstånd ska hänvisa till de andra ansökningarna.

(b) Om en medlemsstat tar emot en ansökan om tillstånd som uppfyller villkoren i led a ska den samordna sig med övriga berörda medlemsstater, bland annat för att fastställa om led c eller d i denna punkt är tillämpligt. Kommissionen får delta i sådan samordning på begäran av en eller flera medlemsstater.

(c) Om ansökan om tillstånd avser en utländsk investering som uppfyller något av villkoren i artikel 5.1 ska respektive medlemsstat skicka sina anmälningar till samarbetsstrukturen samma dag och inom den tidsfrist som anges i punkt 1 a i den här artikeln.

(d) Om ansökan om tillstånd avser en utländsk investering som uppfyller villkoren i artikel 5.2 ska respektive medlemsstat sträva efter att skicka sina anmälningar till samarbetsstrukturen samma dag.

Artikel 7

Medlemsstaternas synpunkter på och kommissionens yttranden om anmälda utländska investeringar

1. Varje medlemsstat får lämna vederbörligen motiverade synpunkter till den anmälande medlemsstaten via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4. En medlemsstat får lämna sådana synpunkter om den

(a) anser att en utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på dess säkerhet eller allmänna ordning, eller

(b) har information som är relevant för granskningen av den utländska investeringen.

Den medlemsstat som lämnar synpunkter ska samtidigt sända sina synpunkter till kommissionen och via samarbetsstrukturen informera alla andra medlemsstater om att synpunkter har lämnats.

2. Kommissionen får avge ett vederbörligen motiverat yttrande riktat till den anmälande medlemsstaten via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4. Kommissionen får avge ett sådant yttrande om

(a) den anser att en sådan utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat,

(b) den anser att en sådan utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på projekt eller program av unionsintresse med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning,

eller

(c) den har relevant information om den utländska investeringen.

Kommissionen får avge ett yttrande oavsett om medlemsstater har lämnat synpunkter.

3. Kommissionen får avge ett vederbörligen motiverat yttrande riktat till alla medlemsstater om den anser att flera utländska investeringar eller andra liknande investeringar, om de gjordes, sammantaget och med beaktande av deras egenskaper skulle kunna påverka säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen. Efter det att kommissionen har avgett ett yttrande får den vid behov diskutera med medlemsstaterna hur de identifierade riskerna ska hanteras.

4. Kommissionen ska

   (a) skicka yttranden som uppfyller villkoren i punkt 2 a och c till alla medlemsstater som lämnat synpunkter och underrätta de övriga medlemsstaterna om att ett yttrande avgetts via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4,

   (b) skicka yttranden som uppfyller villkoren i punkt 2 b och yttranden som uppfyller villkoren i punkt 3 till alla medlemsstater via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4.

5. Om en medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas mottar en synpunkt från en annan medlemsstat i enlighet med punkt 1 eller ett yttrande från kommissionen i enlighet med punkt 2 eller 3, ska den ta största möjliga hänsyn till en sådan synpunkt eller ett sådant yttrande.

6. Efter mottagandet av en synpunkt i enlighet med punkt 1 ska medlemsstaten anordna ett möte med de medlemsstater som lämnat synpunkter för att diskutera hur de identifierade riskerna bäst kan hanteras. Om den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas inte håller med om de identifierade riskerna eller, i tillämpliga fall, inte instämmer i den åtgärd som föreslagits på grundval av synpunkten, ska medlemsstaterna sträva efter att finna alternativa lösningar. Om synpunkten gäller en transaktion som omfattar flera länder ska de andra medlemsstater som anmält den utländska investeringen också inbjudas att diskutera om de avsedda utfallen är förenliga med varandra och, i tillämpliga fall, om de avsedda villkoren kan hantera identifierade gränsöverskridande risker på ett adekvat sätt. Kommissionen ska inbjudas till sådana möten.

7. Efter mottagandet av ett yttrande i enlighet med punkt 2 eller 3 ska det förfarande som anges i punkt 6 gälla i tillämpliga delar.

8. Efter mottagandet av ett yttrande i enlighet med punkt 2 eller 3 ska den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas

   (a) anmäla sitt granskningsbeslut till respektive medlemsstat och till kommissionen via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 senast tre kalenderdagar efter det att det skickats till respektive part i den utländska investeringen,

   (b) senast sju kalenderdagar efter det att granskningsbeslutet anmälts i enlighet med led a, lämna en skriftlig förklaring till respektive medlemsstat och kommissionen via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 angående

      i) i vilken utsträckning den tagit största möjliga hänsyn till medlemsstaternas synpunkter eller kommissionens yttrande, eller

      ii) skälet till att den inte instämmer i medlemsstaternas synpunkter eller kommissionens yttrande.

9. Om medlemsstaterna eller kommissionen meddelar att det granskningsbeslut som avses i punkt 8 a i denna artikel inte i största möjliga utsträckning beaktar deras synpunkter som lämnats i enlighet med punkt 1 eller det yttrande som avgetts i enlighet med punkt 2 eller 3, ska den medlemsstat där investeringen planeras eller fullbordas anordna ett möte för att beskriva de hinder som uppstått eller skälen till meningsskiljaktigheterna och sträva efter att finna lösningar, om en liknande situation skulle uppstå i framtiden. Om granskningsbeslutet gäller en anmälan som omfattar flera länder ska även de andra medlemsstater som anmält den utländska investeringen till samarbetsstrukturen bjudas in. Kommissionen ska inbjudas till möten som anordnas i enlighet med denna punkt.

10. Kommissionen ska upprätta en säker databas som ska göras tillgänglig för alla medlemsstater och ska innehålla information om de utländska investeringar som bedömts av samarbetsstrukturen och om resultatet av bedömningarna inom ramen för de nationella granskningssystemen, inbegripet information om relevanta granskningsbeslut. Kommissionen ska till databasen ladda upp den information som den haft tillgång till sedan den 12 oktober 2020. Senast den [den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska medlemsstaterna till den databasen ladda upp den information som de har tillgång till om resultatet av relevanta förfaranden inom ramen för deras egna granskningssystem. De får också lämna ytterligare förklaringar.

11. När medlemsstaterna lämnar synpunkter och kommissionen avger yttranden i enlighet med denna artikel ska de eller den överväga om sådana synpunkter eller yttranden bör vara säkerhetsskyddsklassificerade och vilken säkerhetsskyddsklassificeringsnivå som bör gälla för dem, i enlighet med unionsrätt och respektive nationell lagstiftning om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

Artikel 8

Tidsfrister och förfaranden för att lämna synpunkter och avge yttranden om anmälda utländska investeringar

1. Innan en medlemsstat lämnar en synpunkt eller kommissionen avger ett yttrande i enlighet med artikel 7 ska följande förfarande tillämpas:

   (a) Medlemsstaterna ska via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 informera den anmälande medlemsstaten om att de förbehåller sig rätten att lämna synpunkter senast 15 kalenderdagar efter mottagandet av anmälan enligt artikel 5.

   (b) Kommissionen ska via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 informera den anmälande medlemsstaten om att den förbehåller sig rätten att avge ett yttrande senast 20 kalenderdagar efter mottagandet av anmälan enligt artikel 5.

2. När medlemsstaterna och kommissionen förbehåller sig rätten att lämna synpunkter eller avge ett yttrande får de begära ytterligare information från den anmälande medlemsstaten. Varje sådan begäran om ytterligare information ska vara vederbörligen motiverad, begränsas till den information som är nödvändig för att medlemsstaterna ska kunna lämna synpunkter eller för att kommissionen ska kunna avge ett yttrande, stå i proportion till syftet med begäran och inte vara orimligt betungande för den anmälande medlemsstaten. Om en medlemsstat begär ytterligare information från den anmälande medlemsstaten ska den samtidigt sända en sådan begäran till kommissionen.

3. Följande tidsfrister ska gälla för medlemsstaternas inlämnande av synpunkter och kommissionen avgivande av yttranden som avses i artikel 7:

(a) Om en medlemsstat förbehåller sig rätten att lämna synpunkter på en anmäld utländsk investering utan att begära ytterligare information från den anmälande medlemsstaten, ska respektive synpunkter skickas till den anmälande medlemsstaten via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 senast 35 kalenderdagar efter mottagandet av en fullständig anmälan av den utländska investeringen.

(b) Om kommissionen förbehåller sig rätten att avge ett yttrande om en anmäld utländsk investering utan att begära ytterligare information från den anmälande medlemsstaten, ska respektive yttrande skickas till den anmälande medlemsstaten via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 senast 45 kalenderdagar efter mottagandet av en fullständig anmälan av den utländska investeringen.

(c) Om en medlemsstat förbehåller sig rätten att lämna synpunkter på en anmäld utländsk investering och begär ytterligare information från den anmälande medlemsstaten, ska respektive synpunkter skickas till den anmälande medlemsstaten via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 senast 20 kalenderdagar efter mottagandet av fullständig ytterligare information.

(d) Om kommissionen förbehåller sig rätten att avge ett yttrande och begär ytterligare information från den anmälande medlemsstaten, ska respektive yttrande avges till den anmälande medlemsstaten via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 senast 30 kalenderdagar efter mottagandet av fullständig ytterligare information.

Den anmälande medlemsstaten ska fatta sitt granskningsbeslut först efter det att de tidsfrister som avses i leden a–d har löpt ut.

4. Den anmälande medlemsstaten ska via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om varje väsentlig ny information eller omständighet som är relevant för bedömningen av en utländsk investering som redan anmälts i enlighet med artikel 5. Om denna information görs tillgänglig innan de tidsfrister som anges i punkt 3 löper ut ska den anmälande medlemsstaten, kommissionen och de andra medlemsstaterna sträva efter att enas om en ömsesidigt godtagbar förlängning av tidsfristen. Om tidsfristerna för bedömning av den ursprungliga anmälan enligt punkt 3 har löpt ut ska de börja gälla på nytt enligt de tidsfrister som anges i punkt 3 c och d.

5. Den anmälande medlemsstaten ska utan onödigt dröjsmål lämna den ytterligare information i fullständig form som begärts av kommissionen eller andra medlemsstater i enlighet med punkt 2 via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4. Om den anmälande medlemsstaten lämnar ytterligare information till en medlemsstat ska denna ytterligare information samtidigt sändas till kommissionen.

6. Om den anmälande medlemsstaten mottar flera begäranden om ytterligare information om samma anmälningsbara investering ska den lämna all ytterligare information som begärts samtidigt.

7. Om flera anmälande medlemsstater mottar begäranden om ytterligare information om en viss anmälan som omfattar flera länder ska de tidsfrister som anges i punkt 3

börja löpa den dag då den sista fullständiga ytterligare informationen tas emot. Kommissionen ska meddela respektive medlemsstat detta datum och tidsfristen.

8. Om den anmälande medlemsstaten på grund av exceptionella omständigheter anser att dess säkerhet eller allmänna ordning kräver att ett granskningsbeslut utfärdas innan de tidsfrister som avses i punkt 3 löper ut, ska den underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om sin avsikt och vederbörligen motivera behovet av omedelbara åtgärder. De andra medlemsstaterna och kommissionen ska skyndsamt lämna synpunkter eller avge ett yttrande. Detta förfarande får inte åberopas enbart för att tjäna affärsintressena hos en sökande som ansöker om tillstånd.

9. Alla tidsfrister som anges i denna artikel ska avbrytas mellan den 25 december och den 1 januari och ska återupptas den 2 januari.

Artikel 9

Förfarande på eget initiativ

1. En medlemsstat som anser att en utländsk investering på en annan medlemsstats territorium som inte har anmälts till samarbetsstrukturen sannolikt kommer att inverka negativt på dess säkerhet eller allmänna ordning får inleda ett förfarande på eget initiativ avseende den utländska investeringen. Innan ett sådant förfarande inleds ska medlemsstaten kontrollera att den medlemsstat där investeringen planeras eller fullbordas inte avser att anmäla den utländska investeringen till samarbetsstrukturen.

2. Medlemsstaterna ska beviljas rätt att inleda det förfarande som anges i punkt 1 inom minst 15 månader efter det att den utländska investeringen har fullbordats, förutsatt att respektive utländsk investering inte har anmälts till samarbetsstrukturen under tiden.

3. Kommissionen får inleda ett förfarande på eget initiativ om den anser att en utländsk investering på en medlemsstats territorium som inte har anmälts till samarbetsstrukturen omfattas av artikel 7.2. Innan ett sådant förfarande inleds ska kommissionen kontrollera att den medlemsstat där investeringen planeras eller fullbordas inte avser att anmäla den utländska investeringen till samarbetsstrukturen.

4. Kommissionen ska kunna inleda det förfarande som anges i punkt 3 inom minst 15 månader efter det att den utländska investeringen har fullbordats, förutsatt att respektive utländsk investering inte har anmälts till samarbetsstrukturen under tiden.

5. Medlemsstaterna eller kommissionen ska inleda det förfarande på eget initiativ som anges i punkterna 1 respektive 3 genom att skicka en vederbörligen motiverad begäran om information via det säkra och krypterade system som avses i artikel 12.4 till den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats. Varje begäran om information enligt denna punkt ska vara vederbörligen motiverad, begränsas till den information som är nödvändig för att medlemsstaterna ska kunna lämna synpunkter eller för att kommissionen ska kunna avge ett yttrande, stå i proportion till syftet med begäran och inte vara orimligt betungande för den anmälande medlemsstaten. Om begäran om information inges av en medlemsstat ska den medlemsstaten samtidigt skicka begäran till kommissionen.

6. Den medlemsstat där investeringen planeras eller fullbordas ska utan onödigt dröjsmål lämna den information i fullständig form som begärts av andra medlemsstater eller kommissionen i enlighet med punkt 5 via det säkra och

krypterade system som avses i artikel 12.4. Om den anmälande medlemsstaten lämnar ytterligare information till en medlemsstat ska denna ytterligare information samtidigt sändas till kommissionen.

7. Efter att ha mottagit den information som avses i punkt 6 får medlemsstaterna lämna synpunkter och kommissionen avge ett yttrande till den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats. Reglerna och förfarandena i artiklarna 7 och 8 ska gälla i tillämpliga delar, med förbehåll för följande ändringar:

   (a) Medlemsstaternas synpunkter eller kommissionens yttrande ska skickas senast 35 kalenderdagar efter mottagandet av den information i fullständig form som begärts i enlighet med punkt 5.

   (b) I fråga om förfaranden som inleds i enlighet med punkt 1 ska kommissionen ha ytterligare 15 kalenderdagar på sig att avge ett yttrande efter det att den tidsfrist för medlemsstaten som anges i led a i denna punkt har löpt ut.

Artikel 10

Informationskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som lämnas i den anmälan som avses i artikel 5 och som svar på den begäran om information som avses i artikel 9.5 innehåller följande:

   (a) Namnet på investeraren, investerarens och unionsobjektets yttersta ägare, investerarens ägarstruktur och, i tillämpliga fall, den koncern som investeraren ingår i.

   (b) En heltäckande beskrivning av investeringen, dess värde och information om ägandet av unionsobjektet, före och efter den utländska investeringen, och om finansieringen av investeringen och dess källa, på grundval av bästa tillgängliga information för medlemsstaten.

   (c) Unionsobjektets namn och adress, dess verksamhet och alternativa leverantörer samt ägarstrukturen för unionsobjektet och, i tillämpliga fall, för den koncern som unionsobjektet ingår i.

   (d) I tillämpliga fall, information om andra juridiska personer i samma koncern som unionsobjektet som är belägna i andra medlemsstater.

   (e) Den utländska investerarens verksamhet, namn och adress.

   (f) Det datum då den utländska investeringen planeras fullbordas eller har fullbordats.

2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter i enlighet med artikel 21, som ska antas före den dag då denna förordning börjar tillämpas enligt artikel 24 andra stycket, fastställa det formulär som ska användas för att lämna den typ av information som krävs enligt punkt 1.

3. Om kommissionen eller medlemsstaterna begär ytterligare information i enlighet med artikel 8.1 eller artikel 9.5 från den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats, ska den medlemsstaten sträva efter att lämna sådan information, om den är tillgänglig, till de begärande medlemsstaterna och kommissionen.

4. Vid behov får den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats begära att den sökande som ansöker om tillstånd eller något annat relevant företag lämnar den information som avses i punkterna 1 och 3. Begäran om information får avse information som är nödvändig för att medlemsstaten ska kunna avgöra om något av villkoren i artikel 5.1 är uppfyllt. Det berörda företaget ska lämna den begärda informationen till den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller har fullbordats inom 15 kalenderdagar från begäran.

5. Den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas och kommissionen får begära att andra medlemsstater inhämtar information från företag på deras territorium, förutsatt att denna information är relevant och absolut nödvändig för att bedöma en utländsk investering i enlighet med artikel 13. Den medlemsstat som tar emot begäran om att inhämta information ska utan dröjsmål begära att företaget lämnar denna information och meddela den till den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas och kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 8.2 och 9.6, beroende på vilken som är tillämplig.

6. En medlemsstat ska underrätta kommissionen och övriga berörda medlemsstater om medlemsstaten, under exceptionella omständigheter och trots att den gjort sitt bästa, inte kan lämna den information som avses i punkterna 3, 4 eller 5. Den medlemsstaten ska vederbörligen förklara skälen till att den inte kan lämna informationen.

7. Om ingen eller ofullständig information lämnas får synpunkter från medlemsstaterna eller yttranden från kommissionen bygga på den information som finns tillgänglig för dem.

8. Om den information som avses i punkterna 1–6 härrör från ett företag, ska den medlemsstat som tar emot informationen från företaget kontrollera att informationen är fullständig och vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att informationen är korrekt innan den lämnas till kommissionen och övriga medlemsstater.

Artikel 11

Gemensamma krav på granskningssystem för att säkerställa en ändamålsenlig samarbetsstruktur

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla de resurser samt rättsliga och administrativa medel som krävs för att de effektivt och ändamålsenligt ska kunna delta i samarbetsstrukturen.

2. Varje medlemsstat och kommissionen ska utse en kontaktpunkt för användningen av samarbetsstrukturen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tidsfrister och förfaranden som anges i deras granskningssystem gör det möjligt för dem att lämna fullständiga svar på begäranden om ytterligare information från kommissionen eller andra medlemsstater.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras granskningssystem ger tillräckligt med tid och möjligheter att bedöma och ta största möjliga hänsyn till andra medlemsstaters synpunkter och kommissionens yttranden innan ett granskningsbeslut fattas. Detta inbegriper att ha alla nödvändiga rättsliga medel och befogenheter för att i sina granskningsbeslut eller i något annat relevant instrument som står till deras förfogande beakta farhågor som uttryckts eller sannolik inverkan som identifierats av

en annan medlemsstat eller kommissionen. Om en utländsk investering anmäls till kommissionen och andra medlemsstater i enlighet med artikel 5 ska granskningssystemen inte göra det möjligt för medlemsstaterna att fatta sitt granskningsbeslut förrän de tidsfrister för medlemsstaternas synpunkter och kommissionens yttranden som anges i artikel 8.3 har löpt ut.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella lagstiftning gör det möjligt att fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 7.5–7.9.

6. Granskningsmyndigheterna ska ha befogenhet att utreda, bedöma, besluta om och övervaka utländska investeringar som de fått kännedom om i enlighet med artikel 9.7.

7. Om riskreducerande åtgärder i ett granskningsbeslut kräver efterlevnad av företag som är etablerade i andra medlemsstater ska de medlemsstater som antagit ett granskningsbeslut samarbeta med den eller de andra berörda medlemsstaterna när det gäller övervakning av granskningsbeslutet och kontroll av att det efterlevs. Medlemsstaterna ska säkerställa att de har alla nödvändiga rättsliga medel och befogenheter för att på ett ändamålsenligt sätt hantera konsekvenserna av bristande efterlevnad av de riskreducerande åtgärder som föreskrivs i ett granskningsbeslut.

Artikel 12

Konfidentialitet för informationsutbytet i samarbetsstrukturen

1. Information som mottagits i enlighet med förfarandena i artiklarna 5, 7 och 9 får endast användas för det ändamål för vilket den begärts, såvida inte

   (a) upphovsmannen till informationen uttryckligen samtycker till en annan användning, eller

   (b) Europeiska unionens domstol eller en domstol i den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas begär sådan information för rättsliga förfaranden.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa konfidentialiteten för de uppgifter som de lämnar eller tar emot vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med nationell rätt och unionsrätten. När medlemsstaterna och kommissionen behandlar ansökningar om tillgång till handlingar som tillhandahållits eller mottagits vid tillämpningen av denna förordning ska de avstå från att lämna ut uppgifter som skulle undergräva syftet med de utredningar som genomförs i enlighet med denna förordning.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att det inte beslutas att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytts inom ramen för denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen.

4. Kommissionen ska tillhandahålla ett säkert och krypterat system för att stödja informationsutbytet mellan kontaktpunkterna.

KAPITEL 4
UTLÄNDSKA INVESTERINGAR SOM SANNOLIKT

INVERKAR NEGATIVT PÅ SÄKERHET ELLER ALLMÄN ORDNING

Artikel 13

Fastställande av sannolik negativ inverkan på säkerhet och allmän ordning

1. Medlemsstaterna ska, för att fatta ett granskningsbeslut enligt artikel 14 eller lämna en vederbörligen motiverad synpunkt enligt artikel 7.1 eller artikel 9.7, fastställa om en utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning.

2. Kommissionen ska, för att avge ett vederbörligen motiverat yttrande enligt artikel 7.2, artikel 7.3 eller artikel 9.7, fastställa om den anser att en utländsk investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning.

3. Vid fastställandet av huruvida en investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning ska medlemsstaterna eller kommissionen särskilt överväga om den berörda investeringen sannolikt kommer att inverka negativt på följande:

   (a) Säkerheten, integriteten och funktionen hos kritisk infrastruktur, oavsett om den är fysisk eller virtuell; i detta sammanhang ska det, på grundval av tillgänglig information, också bedömas huruvida den utländska investeringen sannolikt kommer att inverka negativt på motståndskraften hos någon av de kritiska entiteter som de har identifierat enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557[20] samt hos entiteter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555[21]. Resultaten av de samordnade säkerhetsriskbedömningar på unionsnivå av kritiska leveranskedjor som utförs i enlighet med artikel 22.1 i direktiv (EU) 2022/2555 ska också beaktas.

   (b) Tillgången till kritisk teknik.

   (c) Tryggad försörjning av kritiska insatsvaror.

   (d) Skyddet av känslig information, inbegripet personuppgifter, särskilt när det gäller den utländska investerarens förmåga att få tillgång till, kontrollera och på annat sätt behandla sådana personuppgifter.

   (e) Mediernas frihet och mångfald, inbegripet onlineplattformar som kan användas för storskalig desinformation eller brottslig verksamhet.

4. Vid fastställandet av huruvida en investering sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning ska medlemsstaterna eller kommissionen också beakta information som rör den utländska investeraren, däribland följande:

---

[20] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG (EUT L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

[21] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(a) Huruvida den utländska investeraren, en fysisk person eller enhet som kontrollerar den utländska investeraren, den utländska investerarens verkliga huvudman, något av den utländska investerarens dotterföretag eller varje annan part som ägs eller kontrolleras av eller agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från den utländska investeraren, har deltagit i en utländsk investering som tidigare granskats av en medlemsstat och som inte beviljats tillstånd eller beviljats tillstånd med förbehåll för vissa villkor. För att fastställa detta ska medlemsstaterna och kommissionen förlita sig på information som de har tillgång till, inbegripet informationen i den säkra databas som upprättas i enlighet med artikel 7.10.

(b) I tillämpliga fall, skälen till att den utländska investeraren, en fysisk person eller enhet som kontrollerar den utländska investeraren, den utländska investerarens verkliga huvudman, något av den utländska investerarens dotterföretag eller varje annan part som ägs eller kontrolleras av eller agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från den utländska investeraren omfattas av restriktiva åtgärder i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget.

(c) Huruvida den utländska investeraren eller något av dennes dotterföretag redan har deltagit i verksamhet som inverkar negativt på säkerhet eller allmän ordning i en medlemsstat.

(d) Huruvida den utländska investeraren eller något av dennes dotterföretag har deltagit i olaglig eller kriminell verksamhet, inbegripet kringgående av restriktiva åtgärder från unionens sida enligt artikel 215 i EUF-fördraget.

(e) Huruvida den utländska investeraren, en fysisk person eller enhet som kontrollerar den utländska investeraren, den utländska investerarens verkliga huvudman, något av den utländska investerarens dotterföretag eller varje annan part som ägs eller kontrolleras av eller agerar på vägnar av eller enligt instruktioner från den utländska investeraren, sannolikt kommer att medverka i arbetet med att uppnå ett tredjelands politiska mål eller underlätta utvecklingen av ett tredjelands militära kapacitet.

Artikel 14

Granskningsbeslut om utländska investeringar som sannolikt inverkar negativt på säkerhet eller allmän ordning

1. Om den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas, med beaktande av kriterierna i artikel 13 och, i tillämpliga fall, mot bakgrund av synpunkter från andra medlemsstater i enlighet med artikel 7.1 eller artikel 9.7 eller ett yttrande från kommissionen i enlighet med artikel 7.2, artikel 7.3 eller artikel 9.7, drar slutsatsen att den utländska investeringen sannolikt kommer att inverka negativt på säkerhet eller allmän ordning i en eller flera medlemsstater, inbegripet när det gäller ett projekt eller program av unionsintresse, ska den utfärda ett granskningsbeslut för att

   (a) ge tillstånd till den utländska investeringen med förbehåll för riskreducerande åtgärder, eller

   (b) förbjuda den utländska investeringen.

   Granskningsbeslutet ska vara förenligt med proportionalitetsprincipen och ta hänsyn till alla omständigheter kring den utländska investeringen.

2. Om den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas anser att andra åtgärder enligt unionsrätten eller nationell rätt är tillgängliga och lämpliga för att hantera den utländska investeringens inverkan på säkerhet och allmän ordning, ska den utländska investeringen beviljas tillstånd utan några villkor.

KAPITEL 5
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Internationellt samarbete

Medlemsstaterna och kommissionen får samarbeta med de ansvariga myndigheterna i tredjeländer i frågor som rör granskning av investeringar med hänsyn till säkerhet och allmän ordning.

Artikel 16

Årlig rapportering på unionsnivå

1. Senast den 31 mars varje år, med början [ange datum: första tillämpningsåret], ska medlemsstaterna på konfidentiell basis rapportera till kommissionen om sin verksamhet inom ramen för sina granskningssystem och inom ramen för samarbetsstrukturen för det föregående kalenderåret. Denna rapport ska innehålla information om följande:

   (a) Antalet utländska investeringar som granskats efter en ansökan om tillstånd och efter ett förfarande på eget initiativ.

   (b) Antalet utländska investeringar som beviljats tillstånd, med och utan villkor.

   (c) Antalet utländska investeringar som förbjudits och antalet utländska investeringar för vilka ansökan om tillstånd dragits tillbaka.

   (d) Antalet utländska investeringar som anmälts till samarbetsstrukturen och antalet synpunkter som lämnats av respektive medlemsstat.

   (e) De utländska investerarnas ursprung och verksamhetssektor för objekten för de utländska investeringar som granskats, beviljats tillstånd eller förbjudits.

   (f) En övergripande beskrivning av risker och sårbarheter som identifierats i fråga om de utländska investeringar som föranlett ett granskningsbeslut.

2. På grundval av den information som mottagits i enlighet med punkt 1 och på grundval av sin bedömning av trender och utveckling ska kommissionen lämna en årlig rapport om genomförandet av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska offentliggöras.

Artikel 17

Behandling av personuppgifter

1. All behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning ska utföras i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och förordning (EU) 2018/1725 och endast när det behövs för medlemsstaternas granskning av utländska investeringar och för

säkerställandet av ändamålsenligheten med det samarbete som föreskrivs i den här förordningen.

2. Personuppgifter som rör genomförandet av den här förordningen ska inte lagras under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka de samlades in.

Artikel 18

Utvärdering

1. Kommissionen ska utvärdera denna förordnings funktion och ändamålsenlighet fem år efter den dag då den börjat tillämpas och vart femte år därefter, och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska involveras i detta arbete och vid behov till kommissionen lämna ytterligare information som behövs för utarbetandet av rapporten.

2. Om det i kommissionens rapport rekommenderas att denna förordning ska ändras kan rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 19

Delegerade akter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 med avseende på att vid behov ändra förteckningen över projekt eller program av unionsintresse i bilaga I, för att beakta att unionsrätt om projekt eller program av unionsintresse som är relevanta för säkerhet eller allmän ordning antas eller ändras.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 med avseende på att vid behov ändra förteckningen över teknik, tillgångar, anläggningar, utrustning, nät, system, tjänster och ekonomisk verksamhet av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen i bilaga II, för att beakta ändrade omständigheter som är relevanta för unionens säkerhet eller allmänna ordning. Dessa överväganden ska särskilt omfatta följande:

   (a) Motståndskraften hos leveranskedjor av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen.

   (b) Motståndskraften hos infrastruktur av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen.

   (c) Utvecklingen av teknik av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen.

   (d) Uppkomsten av sårbarheter i samband med tillgång till eller andra former av behandling av känslig information, inbegripet personuppgifter, i den mån dessa sårbarheter sannolikt kommer att inverka negativt på unionens säkerhet eller allmänna ordning.

   (e) Uppkomsten av en geopolitisk situation av särskild betydelse för säkerheten eller den allmänna ordningen i unionen.

Artikel 20

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen tills vidare från och med [den dag då den grundläggande rättsakten träder i kraft].

3. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Kommittéförfarande för genomförandeakter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter som fastställer de formulär som ska användas för att lämna den information som anges i artikel 10.1.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2.

Artikel 22

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 23

Upphävande

Förordning (EU) 2019/452 ska upphöra att gälla med verkan från och med den [datum: 15 månader efter ikraftträdandet].

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 24

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [datum: 15 månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

1.2. Berörda politikområden

1.3. Förslaget eller initiativet avser

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål

1.4.2. Specifikt/specifika mål

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4. Prestationsindikatorer

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7. Planerad(e) genomförandemetod(er)

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1.

GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om granskning av utländska investeringar i unionen och om upphävande av förordning (EU) 2019/452.

1.2. Berörda politikområden

Den gemensamma handelspolitiken/den inre marknaden.

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[1]

☒ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål

Det allmänna målet med den föreslagna förordningen är att stärka EU:s säkerhet och allmänna ordning i samband med utländska direktinvesteringar och investeringar som görs av utländska investerare via ett företag som är etablerat i EU (*utländska investeringar*).

1.4.2. Specifikt/specifika mål

1. Att skapa rättssäkerhet för nationella granskningssystem med hänsyn till säkerhet och allmän ordning i den mån de avser utländska investeringar enligt definitionen i den föreslagna förordningen.

2. Att öka samstämmigheten mellan nationella granskningssystem, möjliggöra en effektivare och mer ändamålsenlig granskning av transaktioner i hela EU och förhindra den fragmentering av den inre marknaden som uppstår till följd av betydande skillnader mellan de nationella granskningssystemen.

3. Att kräva att alla medlemsstater antar och upprätthåller en mekanism som gör det möjligt för dem att effektivt granska utländska investeringar med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet.

4. Att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i samarbetsstrukturen mellan medlemsstaterna och kommissionen för utländska investeringar som omfattas av den föreslagna förordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Den föreslagna förordningen reviderar och förbättrar den samarbetsstruktur mellan medlemsstaterna och kommissionen som inrättades genom förordning (EU) 2019/452. De nya reglerna syftar till att förbättra EU:s förmåga att upptäcka

[1] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

utländska investeringar som sannolikt inverkar negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen. De förväntas också tillhandahålla ett mer effektivt och ändamålsenligt förfarande för bedömning av sådana transaktioner som förutsätter ett tillstånd efter granskning i mer än en medlemsstat.

Den föreslagna förordningen kräver att alla medlemsstater upprätthåller ett granskningssystem som gör det möjligt för dem att på ett ändamålsenligt sätt granska utländska investeringar med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet. Dessa granskningssystem måste stödja medlemsstaternas deltagande i samarbetsstrukturen, inbegripet medlemsstaternas möjligheter att i sina granskningsbeslut ta hänsyn till andra medlemsstaters och kommissionens farhågor för säkerheten.

Den föreslagna förordningen bör fortsätta att underlätta utbytet av god praxis mellan medlemsstaterna, bland annat vid möten i kommissionens expertgrupp för granskning av utländska direktinvesteringar i EU. Detta bör leda till ytterligare harmonisering av de nationella granskningsreglerna och deras genomförande.

Den föreslagna förordningen bör fortsätta att stödja internationellt samarbete med länder utanför EU i frågor som rör granskning av utländska direktinvesteringar, med vederbörlig hänsyn till transaktionernas konfidentialitet och relaterade granskningsutredningars konfidentialitet.

På det hela taget förväntas den föreslagna förordningen öka säkerheten och den allmänna ordningen utan att avskräcka från utländska investeringar i EU.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Antalet medlemsstater med ett granskningssystem som motsvarar kraven i den föreslagna förordningen.

Antalet transaktioner som bedömts av samarbetsstrukturen per år.

Andelen transaktioner angående vilka medlemsstater lämnat synpunkter och/eller kommissionen avgett ett yttrande till den medlemsstat där investeringen planeras eller fullbordas (*värdmedlemsstaten*).

Antalet och typen av åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna i samband med transaktioner som sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i värdmedlemsstaten eller andra medlemsstater, eller på projekt eller program av EU-intresse med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.

Till följd av bristen på lämpliga metoder eller makroekonomiska modeller går det inte att mäta effekterna av den föreslagna förordningen (eller granskningen av utländska direktinvesteringar i allmänhet) på inflödet av investeringar till EU.

I förslaget till förordning föreskrivs det att kommissionen ska lämna en årlig rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av förordningen.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Den föreslagna förordningen kommer att vara direkt tillämplig, men den förväntas också kräva lagstiftningsåtgärder på nationell nivå. När den föreslagna förordningen är fullt tillämplig (dvs. 15 månader efter ikraftträdandet) måste alla medlemsstater införa ändamålsenliga förfaranden för dess genomförande, särskilt för granskning av

utländska investeringar på deras territorium och för deras deltagande i samarbetsstrukturen. Vidare bör alla medlemsstater ha en rättslig grund för att kunna beakta andra medlemsstaters och kommissionens farhågor för säkerheten och för att vid behov kunna vidta åtgärder som kan hantera dessa farhågor.

Den föreslagna förordningen kommer att utvärderas inom 5 år efter det att den trätt i kraft. Vid utvärderingen kommer man särskilt att undersöka om och i vilken utsträckning den föreslagna förordningen har bidragit till att upprätthålla EU:s säkerhet och allmänna ordning.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante):

Den föreslagna förordningen förväntas

– skapa ett större mervärde än medlemsstaterna själva skulle kunna generera,

– öka det effektiva skyddet av säkerhet och allmän ordning mot de risker som vissa utländska direktinvesteringar utgör i större utsträckning än vad medlemsstaterna på egen hand skulle kunna åstadkomma,

– kräva att alla medlemsstater inrättar ett granskningssystem och säkerställa att deras nationella granskningssystem anpassas. Detta skulle inte ske utan en ram på EU-nivå.

Förväntat mervärde för unionen (ex post):

Främja antagandet och moderniseringen av nationella granskningssystem med hänsyn till säkerhet och allmän ordning.

Tillhandahålla säkerhetsrelevant information till medlemsstaterna som de inte skulle ha haft utan samarbetsstrukturen.

Få en inverkan på det beslut som fattas av den medlemsstat som granskar en transaktion.

Främja konvergens mellan medlemsstaterna när det gäller vad som kan utgöra en risk för säkerhet eller allmän ordning och hur risker för säkerheten eller den allmänna ordningen bedöms.

Möjliggöra en effektiv granskning av transaktioner som kräver tillstånd i mer än en medlemsstat. Den administrativa bördan för företagen i samband med tillståndsförfaranden bör därför vara lägre och tidsfristerna för relevanta nationella beslut bör vara bättre anpassade. Detta bör öka förutsägbarheten och rättssäkerheten för utländska investerare och företag som är föremål för en utländsk investering.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

I förslaget till förordning upphävs och ersätts nuvarande förordning (EU) 2019/452. Det åtföljs av en utvärderingsrapport som sammanfattar erfarenheterna av att genomföra den nuvarande förordningen.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet kan finansieras fullständigt genom omfördelningar av medel inom de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen 2021–2027. Budgetkonsekvenserna för anslagen kommer helt och hållet att täckas av planerade anslag i den fleråriga budgetramen 2021–2027 för genomförandet av förordning (EU) 2019/452.

Genomförandet av den föreslagna förordningen kommer att vara förenligt med och inte påverka andra anmälnings- eller tillståndsförfaranden enligt EU-rätten. Denna förordning är förenlig med restriktiva åtgärder (sanktioner) från EU:s sida, som, på grundval av artikel 215 i EUF-fördraget, har företräde framför andra EU-bestämmelser och kan förbjuda vissa tredjeländer eller tredjelandsmedborgare att göra utländska direktinvesteringar eller hindra att tillstånd beviljas för sådana aktörers investeringar.

Under bedömningen av transaktioner kommer kommissionen att fortsätta att dra nytta av befintlig sakkunskap inom sina avdelningar avseende de sektorer som omfattas av förordningen.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Ej tillämpligt.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period från 2026,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad(e) genomförandemetod(er)

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer,

– ☐ av genomförandeorgan.

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande akten.

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.*

Anmärkningar

Det slutliga beslutet om en utländsk investering åligger alltjämt den medlemsstat där investeringen planeras eller fullbordas. Kommissionen kommer därför att ansvara för att säkerställa att medlemsstaterna följer den föreslagna förordningen, men den medlemsstat där den utländska investeringen planeras eller fullbordas kommer att förbli ansvarig för att anmäla transaktionerna till samarbetsstrukturen och för kontakterna med de anmälande parter som är involverade i granskningsförfarandet (inbegripet att inhämta den information som krävs för att andra medlemsstater och kommissionen ska kunna bedöma transaktionen). Vidare kommer medlemsstaterna att förbli ansvariga för besluten om enskilda utländska investeringar (tillstånd, villkorat tillstånd eller förbud) och för övervakningen av sina granskningsbeslut och kontrollen av att de efterlevs.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Enligt förordningen ska kommissionen lämna årliga rapporter till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av förordningen. Förordningen kommer att utvärderas och ses över fem år efter dess ikraftträdande. Vid utvärderingen kommer man särskilt att undersöka om och i vilken utsträckning de specifika målen har bidragit till att upprätthålla EU:s säkerhet och allmänna ordning. Kommissionen kommer att rapportera om sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet. Om det i rapporten rekommenderas att förordningen ska ändras kan den åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Ej tillämpligt.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Ej tillämpligt.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Ej tillämpligt.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag

	Nummer	Diff./Icke-diff.[1]	från Efta-länder[2]	från kandidatländer och potentiella kandidatländer[3]	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
6	14.20.04.02	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidatländer	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	Ej tillämpligt		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

[1] Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.
[2] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
[3] Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	6: Grannskapet och omvärlden

GD: Handel			**2026**	**2027**						**TOTALT**
• Driftsanslag										
14.20.04.02 – Utrikeshandelsförbindelser och bistånd till tredjeländer	Åtaganden	(1a)	0,493	0,250						**0,743**
	Betalningar	(2a)	0,247	0,372						0,619
Ej tillämpligt	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[1]										
Ej tillämpligt		(3)								
TOTALA anslag för GD Handel	Åtaganden	=1a+1b +3	0,493	0,250						**0,743**
	Betalningar	=2a+2b +3	0,247	0,372						0,619

[1] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Betalningar	(5)	0,247	0,372						0,619
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <Handel> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Betalningar	=5+6	0,247	0,372						0,619

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Betalningar	(5)	0,247	0,372						0,619
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Betalningar	=5+6	0,247	0,372						0,619

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**7**	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Handel – Huvudkontoret									
• Personalresurser		2,670	2,670						**5,340**

• Övriga administrativa utgifter		0,032	0,032						**0,064**
TOTALT	Anslag	2,702	2,702						**5,404**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Handel – Delegationer									
• Personalresurser		0,356	0,356						**0,712**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Kommunikationsnät, innehåll och teknik									
• Personalresurser		0,356	0,356						**0,712**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Försvarsindustri och rymdfrågor									
• Personalresurser		0,356	0,356						**0,712**
• Övriga administrativa utgifter									

TOTALT	Anslag	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag									
• Personalresurser		0,356	0,356						**0,712**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen									
• Personalresurser		0,178	0,178						**0,356**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**TOTALT**
GD: Forskning och innovation									
• Personalresurser		0,178	0,178						**0,356**
• Övriga administrativa utgifter									

TOTALT	Anslag	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Rättstjänsten									
• Personalresurser		0,178	0,178						**0,356**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Gemensamma forskningscentrumet									
• Personalresurser		0,178	0,178						**0,356**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Utrikestjänsten									
• Personalresurser		0,178	0,178						**0,356**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,178	0,178						**0,356**

		2026	2027						TOTALT
GD: Konkurrens									
• Personalresurser		0,034	0,034						**0,068**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,034	0,034						**0,068**

		2026	2027						TOTALT
GD: Jordbruk och landsbygdsutveckling									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTALT
GD: Energi									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTALT
GD: Myndigheten för beredskap och insatser vid hälsokriser									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTALT
GD: Rättsliga frågor och konsumentfrågor									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTALT
GD: Hälsa och livsmedelssäkerhet									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

	2026	2027						TOTALT

GD: Migration och inrikes frågor									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Transport och rörlighet									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**TOTALT**
GD: Generalsekretariatet									
• Personalresurser		0,017	0,017						**0,034**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT	Anslag	0,017	0,017						**0,034**

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	5,194	5,194						**10,388**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	5,687	5,444						11,131
	Betalningar	5,441	5,566						11,007

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ⇩			År **n**		År **n+1**		År **n+2**		År **n+3**		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						**TOTALT**	
	OUTPUT																	
	Typ[2]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[3]…																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		

[2] Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

[3] Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2026	**2027**						**TOTALT**
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	5,162	5,162						**10,324**
Övriga administrativa utgifter	0,032	0,032						**0,064**
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	5,194	5,194						**10,388**
Utanför RUBRIK 7[1] **i den fleråriga budgetramen**								
Personalresurser	Ej tillämpligt							
Övriga utgifter av administrativ natur	Ej tillämpligt							
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt							
TOTALT	5,194	5,194						**10,388**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

[1] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		2026	**2027**					
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		27	27					
20 01 02 03 (vid delegationer)		2	2					
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)[1]								
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)								
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)								
XX 01 xx **yy zz**[2]	- vid huvudkontoret							
	- vid delegationer							
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
01 01 01 12 (Kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT		**29**	**29**					

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Tjänstemän och tillfälligt anställda kommer att fungera som kontaktpunkter och från fall till fall analysera om de investeringstransaktioner som anmälts av medlemsstaterna sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat eller i samband med en känslig EU-tillgång. De kommer att behöva övervaka sammanslagningar, förvärv och nyetableringsinvesteringar inom den ekonomiska sektor som ingår i deras generaldirektorats ansvarsområde och måste informera GD Handel när de anser att en transaktion sannolikt kommer att inverka negativt på säkerheten eller den allmänna ordningen i mer än en medlemsstat eller i samband med en känslig EU-tillgång. Tjänstemän och tillfälligt anställda vid GD Handel kommer att ansvara för förvaltning av kommissionens expertgrupp för granskning av utländska direktinvesteringar i EU och den kommitté som inrättas genom förordningen, övervakning av och rapportering

[1] [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

[2] Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	om genomförandet av förordningen (inbegripet behandling av medlemsstaternas årliga rapporter och utarbetande av kommissionens årliga rapport), samarbete med länder utanför EU i övergripande frågor som rör granskning av investeringar och övervakning av utvecklingen av nationell politik och lagstiftning.
Extern personal	Ej relevant.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

– ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

– ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **n**[1]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3.

[1] Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[2]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[2] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.